

Úřední věstník

Evropské unie

C 123

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

18. března 2022

Obsah

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2022/C 123/01	Sdělení Komise — Schválení obsahu předlohy sdělení Komise – Pokyny k uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže na kolektivní smlouvy týkající se pracovních podmínek osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců	1
2022/C 123/02	Sdělení Komise — Pokyny k uplatňování nařízení (EU, Euratom) 2020/2092 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie	12
2022/C 123/03	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.10600 – EDFI / MUBADALA / EMERGE JV) ⁽¹⁾	38
2022/C 123/04	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.10541 – GOLDMAN SACHS / GRUPO VISABEIRA / CONSTRUCTEL VISABEIRA) ⁽¹⁾	39
2022/C 123/05	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.10621 – WELPUT / PSPIB / ALECTA / 150 VSTREET JV) ⁽¹⁾	40

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2022/C 123/06	Směnné kurzy vůči euru — 17. března 2022	41
---------------	--	----

CS

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2022/C 123/07	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.10602 – SWISS LIFE INTERNATIONAL HOLDING / ELIPS LIFE) — Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾ 42
2022/C 123/08	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.10657 - SAMSUNG BIOLOGICS / SAMSUNG BIOEPIS) — Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾ 44
2022/C 123/09	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.10339 – KKR/Landal) ⁽¹⁾ 45

JINÉ AKTY

Evropská komise

2022/C 123/10	Zveřejnění oznámení o schválení standardní změny specifikace výrobku týkající se názvu v odvětví vína podle čl. 17 odst. 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33 46
---------------	--

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Schválení obsahu předlohy sdělení Komise – Pokyny k uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže na kolektivní smlouvy týkající se pracovních podmínek osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců

(2022/C 123/01)

Komise schválila obsah předlohy sdělení Komise – Pokyny k uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže na kolektivní smlouvy týkající se pracovních podmínek osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců – dne 9. prosince 2021.

Předloha sdělení – Pokyny k uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže na kolektivní smlouvy týkající se pracovních podmínek osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců – je připojena jako příloha tohoto sdělení. Předloha sdělení je pro veřejnou konzultaci dostupná na adrese:

<http://ec.europa.eu/competition/consultations/open.html>

PŘÍLOHA

PŘEDLOHA SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny k uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže na kolektivní smlouvy týkající se pracovních podmínek osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců**1. ÚVOD**

- (1) Tyto pokyny stanoví zásady pro posuzování dohod mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě (společně dále jen „dohody“) uzavřených na základě kolektivních jednání mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců ⁽¹⁾ a jiným podnikem (jinými podniky) (dále jen „protistrana/y“ ⁽²⁾) o pracovních podmínkách osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „článek 101 SFEU“).
- (2) Článek 101 SFEU zakazuje dohody mezi podniky, které omezují hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, zejména pokud přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky. Pravidla hospodářské soutěže EU jsou založena na čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“), který stanoví, že Unie vytváří vnitřní trh, včetně systému zajišťujícího, že hospodářská soutěž nebude narušena ⁽³⁾.
- (3) Ustanovení čl. 3 odst. 3 SEU rovněž stanoví, že Unie podporuje vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství směřující k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku. Za tímto účelem Unie uznává důležitou úlohu sociálního dialogu a kolektivního vyjednávání a zavazuje se podle článku 152 SFEU usnadňovat dialog mezi sociálními partnery, přičemž uznává jejich samostatnost. Článek 28 Listiny základních práv Evropské unie dále uznává právo na kolektivní vyjednávání a akce. Zlepšené pracovní podmínky a náležitá sociální ochrana rovněž představují hlavní zásady evropského pilíře sociálních práv, podle nichž „sociální partneři musí být při tvorbě a provádění hospodářské politiky, politiky zaměstnanosti a sociální politiky konzultováni podle vnitrostátních zvyklostí“ a „musí být podporováni ve sjednávání a uzavírání kolektivních smluv v záležitostech, které se jich týkají“ ⁽⁴⁾.
- (4) Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) vzal v úvahu cíle sociální politiky EU, když v souvislosti s kolektivním vyjednáváním mezi sociálními partnery rozhodl, že určitá omezení hospodářské soutěže jsou v kolektivních smlouvách mezi organizacemi zastupujícími zaměstnavatele a zaměstnance nutně obsažena a jsou nezbytná pro zlepšení pracovních podmínek ⁽⁵⁾. Dohody uzavřené v rámci kolektivního vyjednávání mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, které mají z důvodu své povahy a cíle zlepšit pracovní podmínky (včetně odměňování), tedy nespádají do oblasti působnosti článku 101 SFEU, a proto neporušují právní předpisy EU v oblasti hospodářské soutěže ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Pro účely těchto pokynů se výrazem „osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců“ rozumí osoby, které nemají pracovní smlouvu nebo nejsou v pracovním poměru a které se při poskytování dotčených služeb spoléhají především na svou vlastní osobní práci.

⁽²⁾ Pro účely těchto pokynů se výrazem „protistrany“ rozumí podniky, s nimiž osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců uzavírají smlouvy (tj. jejich profesionální zákazníci), včetně sdružení těchto podniků.

⁽³⁾ Hlava VII kapitola 1 oddíl 1 SFEU a protokol č. 27 SEU a SFEU.

⁽⁴⁾ Evropský pilíř sociálních práv, zásada 8; https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/jobs-growth-and-investment/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_cs.

⁽⁵⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 22; rozsudek ze dne 21. září 1999, Albany International BV v. Stichting Bedrijfspensioenfonds Textielindustrie, C-67/96, EU:C:1999:430, bod 59; rozsudek ze dne 11. prosince 2007, International Transport Workers' Federation a Finnish Seamen's Union v. Viking Line ABP a OÜ Viking Line Eesti, C-438/05, EU:C:2007:772, bod 49; rozsudek ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise Evropských společností, C-319/07, EU:C:2009:435, bod 50.

⁽⁶⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 23; rozsudek ze dne 21. září 1999, Albany International BV v. Stichting Bedrijfspensioenfonds Textielindustrie, C-67/96, EU:C:1999:430, bod 60; rozsudek ze dne 21. září 1999, Brentjens' Handelsonderneming BV v. Stichting Bedrijfspensioenfonds voor de Handel in Bouwmaterialen, C-115/97, EU:C:1999:434, bod 57; rozsudek ze dne 21. září 1999, Maatschappij Drijvende Bokken BV v. Stichting Pensioenfonds voor de Vervoer- en Havenbedrijven, C-219/97, EU:C:1999:437, bod 47; rozsudek ze dne 12. září 2000, Pavel Pavlov a další v. Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, C-180/98, EU:C:2000:428, bod 67; rozsudek ze dne 21. září 2000, Hendrik van der Woude v. Stichting Beatrixoord, C-222/98, EU:C:2000:475, bod 22; rozsudek ze dne 3. března 2011, AG2R Prévoyance v. Beaudout Père et Fils SARL, C-437/09, EU:C:2011:112, bod 29.

- (5) Soudní dvůr dále objasnil, že toto vynětí z oblasti působnosti článku 101 SFEU se vztahuje rovněž na kolektivní smlouvy uzavřené mezi zaměstnavateli a zaměstnaneckými organizacemi, které jednájí jménem osob falešně samostatně výdělečně činných ⁽⁷⁾, které jsou jejich členy, a na jejich účet, zejména poskytovatelů služeb nacházejících se v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců ⁽⁸⁾. V této souvislosti Soudní dvůr považoval jednotlivce za osobu falešně samostatně výdělečně činnou, pokud: i) jedná pod vedením svého zaměstnavatele, zejména pokud jde o volnost volby pracovní doby a místa a obsahu její pracovní činnosti; ii) nenese komerční rizika zaměstnavatele a iii) po dobu trvání pracovního vztahu je začleněna do podniku zaměstnavatele. Tato kritéria se použijí bez ohledu na to, zda je tato osoba označena jako osoba samostatně výdělečně činná podle vnitrostátního práva z daňových, administrativních nebo organizačních důvodů, a vyžadují posouzení každého jednotlivého případu s ohledem na skutkové okolnosti daného případu ⁽⁹⁾.
- (6) V posledních letech prošel trh práce zásadními změnami, které byly ovlivněny trendem směřujícím k subdodavatelství a externímu zajišťování činností v oblasti obchodních a osobních služeb, jakož i digitalizací výrobních procesů a vzestupem ekonomiky online platforem. Míra osob samostatně výdělečně činných v EU je relativně vysoká a v posledních letech výrazně vzrostla, zejména v ekonomice online platforem.
- (7) Ačkoli tento vývoj zvýšil flexibilitu a dostupnost trhu práce, v některých případech vedl rovněž k obtížným pracovním podmínkám v ekonomice online platforem i mimo ni. I když nejsou plně začleněny do podnikání svého objednatele stejným způsobem jako zaměstnanci, některé osoby samostatně výdělečně činné stále nemusí být na objednateli jejich služeb zcela nezávislé nebo jim může chybět dostatečná vyjednávací síla k ovlivnění svých pracovních podmínek. Krize COVID-19 navíc ještě zhoršila zranitelnost mnoha osob samostatně výdělečně činných, neboť jejich ztrátu příjmů zhoršily nedostatečné nebo neexistující vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení a zvláštní podpůrná opatření ⁽¹⁰⁾.
- (8) Nacházejí-li se osoby samostatně výdělečně činné celkově v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců, mohou být v jednotlivých případech považovány za osoby falešně samostatně výdělečně činné a vnitrostátní orgány/soudy je mohou překlasifikovat na zaměstnance. Některé skupiny mohou být rovněž považovány za zaměstnance na základě právní domněnky. Avšak v případech, kdy nebyly překlasifikovány na zaměstnance, jim přístup ke kolektivnímu vyjednávání může stále umožnit zlepšit jejich pracovní podmínky.
- (9) Zákaz z článku 101 SFEU se vztahuje na „podniky“, což je široký koncept, který zahrnuje subjekty, které vykonávají hospodářskou činnost, bez ohledu na jejich právní postavení a způsob jejich financování ⁽¹¹⁾. Osoby skutečně samostatně výdělečně činné, i když se jedná o jednotlivce, kteří pracují samostatně, jsou proto v zásadě podniky ve smyslu článku 101 SFEU, neboť nabízejí své služby za odměnu na daném trhu a vykonávají svou činnost jako nezávislé hospodářské subjekty ⁽¹²⁾. Poskytovatel služeb může přijít o status podniku nejen tehdy, když se v praxi nachází v situaci podřízenosti, ale i v případech hospodářské závislosti, a to na základě posouzení skutečností konkrétního případu ⁽¹³⁾. Současný vývoj na trhu práce, a zejména vznik ekonomiky online platforem, posilují nejistotu, pokud jde o okolnosti, za nichž lze mít za to, že kolektivní smlouvy uzavřené osobami samostatně výdělečně činnými nebo jejich jménem nespadají do oblasti působnosti článku 101 SFEU.

⁽⁷⁾ Na rozdíl od skutečně samostatně výdělečně činných osob, které si mohou svobodně zvolit svou činnost, místo, čas a způsob práce a vykonávat ji na vlastní nebezpečí.

⁽⁸⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, body 30–31.

⁽⁹⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, body 36–37.

⁽¹⁰⁾ Evropský parlament, zpráva ze dne 13. října 2021 o situaci umělců a kulturním oživení v EU (2020/2261(INI)), Výbor pro kulturu a vzdělávání, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0283_CS.html.

⁽¹¹⁾ Rozsudek ze dne 23. dubna 1991, Klaus Höfner a Fritz Elser v. Macrotron GmbH, C-41/90, EU:C:1991:161, bod 21; rozsudek ze dne 16. listopadu 1995, Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie a Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs v. Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, C-244/94, EU:C:1995:392, bod 14; rozsudek ze dne 11. prosince 1997, Job Centre Coop. arl., C-55/96, EU:C:1997:603, bod 21.

⁽¹²⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 27; rozsudek ze dne 28. února 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas v. Autoridade da Concorrência, C-1/12, EU:C:2013:127, body 36–37; rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio proti Compañía Española de Petróleos SA, C-217/05, EU:C:2006:784, bod 45.

⁽¹³⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 33; rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio v. Compañía Española de Petróleos SA, C-217/05, EU:C:2006:784, body 43–44.

- (10) V této souvislosti tyto pokyny objasňují, že i) některé kategorie kolektivních smluv nespádají do oblasti působnosti článku 101 SFEU a ii) že Komise nebude zasahovat proti některým jiným kategoriím kolektivních smluv.
- (11) Tyto pokyny vysvětlují, jak Komise bude uplatňovat právní předpisy EU v oblasti hospodářské soutěže, aniž je dotčeno uplatňování jiných pravidel nebo zásad práva Unie. Těmito pokyny nejsou dotčeny výsady členských států v sociální politice ani nezávislost sociálních partnerů. Rovněž jimi nejsou dotčeny definice pojmů „zaměstnanec“ nebo „osoba samostatně výdělečně činná“ podle vnitrostátního práva⁽¹⁴⁾. Nedotýkají se pravomocí členských států nebo sociálních partnerů, pokud jde o organizaci kolektivních vyjednávání v rámci pracovního práva, ani možnosti smluvních stran usilovat o překlasifikaci svého postavení v zaměstnání (nebo o posouzení takových případů u příslušných orgánů/soudů) podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.
- (12) Těmito pokyny není dotčen ani další výklad článku 101 SFEU Soudním dvorem, pokud jde o kolektivní smlouvy. Nemají vliv na uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže, jak stanoví článek 42 SFEU a příslušné právní předpisy EU⁽¹⁵⁾ ve vztahu k odvětví zemědělství a rybolovu. Dále se použijí, aniž je dotčeno uplatňování čl. 101 odst. 3 SFEU, který z působnosti čl. 101 odst. 1 SFEU vyjímá dohody, které i) přispívají ke zlepšení výroby nebo distribuce výrobků anebo k podpoře technického či hospodářského pokroku; ii) přenášejí přiměřený podíl svých přínosů na spotřebitele, iii) obsahují pouze nezbytná omezení hospodářské soutěže a iv) neposkytují stranám možnost vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části dotčených výrobků nebo služeb⁽¹⁶⁾.
- (13) Aby se předešlo pochybnostem, kolektivní smlouvy uzavřené osobami samostatně výdělečně činnými, na které se tyto pokyny nevztahují, nejsou automaticky v rozporu s článkem 101 SFEU, ale vyžadují individuální posouzení.

2. OBECNÁ OBLAST PŮSOBNOSTI TĚCHTO POKYNŮ

(a) Druhy dohod, na něž se vztahují tyto pokyny

- (14) Tyto pokyny se vztahují na všechny dohody sjednané a/nebo uzavřené společně mezi určitými kategoriemi osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců na jedné straně a jejich protistranou/protistranami na straně druhé (dále jen „kolektivní smlouvy“), pokud se svým charakterem a účelem týkají pracovních podmínek těchto osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců.
- (15) Aniž je dotčena rozhodovací pravomoc členských států, pokud jde o rozsah a formu kanálů kolektivního zastupování pro osoby samostatně výdělečně činné, vztahují se tyto pokyny na všechny formy kolektivních jednání, od jednání prostřednictvím sociálních partnerů nebo jiných sdružení až po přímé vyjednávání skupiny osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců s jejich protistranami nebo sdruženími těchto protistran. Vztahují se rovněž na případy, kdy si osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců přejí, aby se na ně vztahovala stávající kolektivní smlouva uzavřená mezi protistranou, pro kterou pracují, a skupinou zaměstnanců / osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců.

⁽¹⁴⁾ Podle ustálené judikatury Soudního dvora je pracovněprávní poměr charakterizován především okolností, že „určitá osoba vykonává po určitou dobu ve prospěch jiné osoby a pod jejím vedením činnosti, za které protihodnotou pobírá odměnu“. Je třeba poznamenat, že klasifikace osoby jako „zaměstnance“ nebo „osoby samostatně výdělečně činné“ se určuje především na základě posouzení konkrétního případu podle vnitrostátního práva s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora. Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 34; rozsudek ze dne 21. února 2013, L. N. v. Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte, C-46/12, EU:C:2013:97, bod 40; rozsudek ze dne 10. září 2014, Iraklis Haralambidis v. Calogero Casilli, C-270/13, EU:C:2014:2185, bod 28.

⁽¹⁵⁾ Články 206–210 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671). Články 40 a 41 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Sdělení Komise – oznámení – pokyny o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy (Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 97, bod 34).

- (16) Pracovní podmínky osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců zahrnují záležitosti, k nimž patří odměňování, pracovní doba a rozvržení práce, svátky, dovolená, fyzické prostory, kde probíhá pracovní činnost, zdraví a bezpečnost, pojištění a sociální zabezpečení, a podmínky, za nichž je osoba samostatně výdělečně činná bez zaměstnanců oprávněna přestat poskytovat své služby, například v reakci na porušení dohody týkající se pracovních podmínek. Dohody, na jejichž základě se osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců kolektivně rozhodnou neposkytovat služby konkrétním protistranám, například proto, že protistrana není ochotna uzavřít dohodu o pracovních podmínkách, však vyžadují individuální posouzení. Takové dohody omezují nabídku pracovních sil, a proto mohou vyvolat obavy ohledně hospodářské soutěže. Pokud lze prokázat, že takové koordinované odmítnutí dodávek pracovních sil je nezbytné a přiměřené pro jednání nebo uzavření kolektivní smlouvy, bude se s ním pro účely těchto pokynů zacházet stejně jako s kolektivní smlouvou, s níž je spojeno (nebo by bylo spojeno v případě neúspěšných jednání).
- (17) Uzavření kolektivních smluv předpokládá určitý stupeň koordinace mezi více stranami na každé vyjednávací straně před uzavřením kolektivní smlouvy. Tato koordinace může mít podobu dohody nebo výměny informací nebo komunikace mezi stranami na každé vyjednávací straně s cílem rozhodnout o společném přístupu k předmětu a formě jednání (např. mnohostranné nebo prostřednictvím jmenování zástupců). Pokud lze prokázat, že taková koordinace je nezbytná a přiměřená pro jednání nebo uzavření kolektivní smlouvy, bude se s ní pro účely těchto pokynů zacházet stejně jako s kolektivní smlouvou, s níž je spojena.
- (18) Tyto pokyny se nevztahují na rozhodnutí sdružení nebo dohody mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců mimo rámec jednání (nebo příprav na jednání) s protistranou s cílem zlepšit pracovní podmínky osob samostatně výdělečně činných. Nevztahují se zejména na dohody, které jdou nad rámec úpravy pracovních podmínek tím, že stanoví podmínky (zejména ceny), za nichž jsou služby nabízeny osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců nebo protistranou spotřebitelům⁽¹⁷⁾, nebo které omezují svobodu zaměstnavatelů najímat si pracovníky, které potřebují.

Příklad 1

Situace: Samostatně výdělečně činní řidiči bez zaměstnanců poskytují své služby třem doručovacím platformám aktivním ve městě B. Mezi doručovacími platformami a řidiči existuje kolektivní smlouva, která stanoví poplatky, jež musí platformy platit řidičům za jejich služby, a minimální zdravotní a bezpečnostní povinnosti platformem vůči řidičům. Kolektivní smlouva stanoví, že řidiči omezí své služby na konkrétní oblast města. Za tímto účelem dohoda rozděluje město na tři samostatné oblasti, jednu pro řidiče z každé platformy. Samostatně výdělečně činní řidiči bez zaměstnanců se ve městě B mezi sebou dohodnou, že během jednoho pracovního dne neprovedou více než dvacet dodávek za čtyři hodiny.

Analýza: Příklad obsahuje dvě dohody mezi podniky ve smyslu článku 101 SFEU: i) kolektivní smlouvu mezi platformami a samostatně výdělečně činnými řidiči bez zaměstnanců; ii) samostatnou dohodu mezi samostatně výdělečně činnými řidiči bez zaměstnanců o maximálním počtu dodávek. Tyto pokyny se na kolektivní smlouvu vztahují, neboť je výsledkem kolektivních jednání a upravuje pracovní podmínky (poplatky, zdravotní a bezpečnostní podmínky), za nichž samostatně výdělečně činní řidiči bez zaměstnanců poskytují své služby platformám. Část kolektivní smlouvy, která rozděluje území města mezi tři platformy, se však netýká jejich pracovních podmínek, ale představuje dohodu o sdílení trhu, která jako taková může z hlediska účelu omezit hospodářskou soutěž podle článku 101 SFEU⁽¹⁸⁾.

Naopak samostatná dohoda mezi samostatně výdělečně činnými řidiči bez zaměstnanců o počtu dodávek za pracovní den není výsledkem kolektivních jednání mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců a jejich protistranou/protistranami, a proto se na ni tyto pokyny nevztahují, ale měla by být analyzována samostatně.

Příklad 2

Situace: Sportovní kluby v členském státě X se mezi sebou dohodly, že nebudou najímat sportovce od sebe navzájem po dobu trvání jejich smluv s příslušným sportovním klubem. Kluby také koordinují odměňování sportovců starších 35 let.

⁽¹⁷⁾ Ustanovení čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽¹⁸⁾ Stejný závěr by platil, pokud by kolektivní smlouva obsahovala doložku upravující jiné záležitosti, které jdou nad rámec pracovních podmínek, jako je pracovní doba, během níž by tyto tři platformy poskytovaly své služby.

Analýza: Ujednání mezi sportovními kluby představují dohody mezi podniky ve smyslu článku 101 SFEU. Tyto pokyny se na ně nevztahují, neboť nejsou sjednány mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců a jejich protistranami, a proto se nejedná o kolektivní smlouvy. První ujednání pravděpodobně porušuje článek 101 SFEU, neboť z hlediska účelu omezuje hospodářskou soutěž mezi sportovními kluby při najímání nejlepších sportovců na trhu. Druhé ujednání (o stanovení mezd) pravděpodobně také z hlediska účelu porušuje článek 101 SFEU, neboť se v podstatě jedná o dohodu mezi konkurenty (kluby) za účelem snížení jejich vstupních nákladů.

Tento příklad celkově ilustruje praktiky podniků na trzích práce, které zjevně nespádají do oblasti působnosti těchto pokynů a pravděpodobně porušují článek 101 SFEU. Zejména dohody v uvedeném příkladu uzavřené mezi sportovními kluby pravděpodobně porušují článek 101 SFEU bez ohledu na to, zda se týkají osob samostatně výdělečně činných nebo zaměstnanců.

(b) *Osoby, na něž se vztahují tyto pokyny*

- (19) Tyto pokyny se vztahují na kolektivní smlouvy týkající se pracovních podmínek osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců (viz oddíly III a IV těchto pokynů). Pro účely těchto pokynů se výrazem „osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců“ rozumí osoby, které nemají pracovní smlouvu nebo nejsou v pracovním poměru a které se při poskytování dotčených služeb spoléhají především na svou vlastní osobní práci. Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců mohou k poskytování svých služeb používat určité zboží nebo majetek. Například uklízeč používá čisticí prostředky a hudebník hraje na hudební nástroj. V těchto případech se zboží používá jako pomocný prostředek k poskytování konečné služby, a proto se má za to, že osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců spoléhají na svou osobní práci. Tyto pokyny se naopak nevztahují na situace, kdy hospodářská činnost osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců spočívá pouze ve sdílení nebo využívání zboží či majetku nebo v dalším prodeji zboží/služeb. Pokud například osoba samostatně výdělečně činná bez zaměstnanců pronajímá ubytování nebo přeprodává automobilové díly, týkají se tyto činnosti spíše využívání majetku a dalšího prodeje zboží než poskytování osobní práce.
- (20) Oddíl III těchto pokynů stanoví kategorie kolektivních smluv týkajících se osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců, které podle názoru Komise nespádají do oblasti působnosti článku 101 SFEU, a oddíl IV stanoví kategorie kolektivních smluv, proti nimž Komise nebude zasahovat. Kategorie osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců a/nebo kolektivní smlouvy uvedené v oddílech III a IV těchto pokynů by měly dodržovat a zcela splňovat obecné zásady vymezující oblast působnosti těchto pokynů stanovené v tomto oddíle II.

3. KOLEKTIVNÍ SMLOUVY UZAVÍRANÉ OSOBAMI SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÝMI BEZ ZAMĚSTNANCŮ SROVNATELNÝMI SE ZAMĚSTNANCI, NA NĚŽ SE NEVZTAHUJE ČLÁNEK 101 SFEU

- (21) V případech, kdy se má za to, že se osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců nacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců, by se mělo vycházet z toho, že jejich kolektivní smlouvy nespádají do oblasti působnosti článku 101 SFEU, bez ohledu na to, zda splňují kritéria pro to, aby byly osobami falešně samostatně výdělečně činnými (viz odstavec 5 těchto pokynů) ⁽¹⁹⁾.
- (22) Soudní dvůr rozhodl, že kolektivní smlouva, která se vztahuje na samostatně výdělečně činné poskytovatele služeb, může být považována za výsledek sociálního dialogu, pokud se poskytovatelé služeb nacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců ⁽²⁰⁾, a potvrdil, že „v současném hospodářství není vždy snadné přiřadit postavení podniku určitým samostatně výdělečně činným poskytovatelům služeb“ ⁽²¹⁾. Soudní dvůr rovněž rozhodl, že „poskytovatel služeb [může] přijít o své postavení nezávislého hospodářského subjektu, a tedy i podniku, pokud neurčuje své chování na trhu samostatně, ale zcela závisí na objednateli jeho služeb, jelikož nenese žádná finanční a obchodní rizika stran činnosti tohoto objednatele a jedná jako pomocník začleněný do jeho podniku“ ⁽²²⁾.
- (23) Na základě těchto kritérií a s přihlédnutím k vývoji na trhu práce v EU a na vnitrostátní úrovni (z hlediska právních předpisů a judikatury) se Komise pro účely těchto pokynů domnívá, že následující kategorie osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců se nacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců a že kolektivní smlouvy, které uzavřely, proto nespádají do oblasti působnosti článku 101 SFEU ⁽²³⁾:

⁽¹⁹⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411; rozsudek ze dne 21. září 1999, Albany International BV v. Stichting Bedrijfspensioenfonds Textielindustrie, C-67/96, EU:C:1999:430.

⁽²⁰⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 31.

⁽²¹⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 32.

⁽²²⁾ Rozsudek ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, EU:C:2014:2411, bod 33; rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio proti Compañía Española de Petróleos SA, C-217/05, EU:C:2006:784, body 43–44.

⁽²³⁾ Některé osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců mohou spadat do několika kategorií v těchto pokynech.

(a) *Ekonomicky závislé osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců*

- (24) Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců, které poskytují své služby výhradně nebo převážně jedné protistraně, se pravděpodobně ocitnou v situaci ekonomické závislosti vůči této protistraně. Tyto osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců obecně neurčují své chování na trhu nezávisle a jsou do značné míry závislé na své protistraně, která je nedílnou součástí jejich podnikání. Kromě toho je pravděpodobnější, že dostanou pokyny, jak by měla být jejich práce prováděna. Otázka ekonomicky závislých osob samostatně výdělečně činných byla uznána několika vnitrostátními právními předpisy, které těmto osobám samostatně výdělečně činným bez zaměstnanců přiznávají právo kolektivně vyjednávat, pokud splňují kritéria stanovená příslušnými vnitrostátními opatřeními ⁽²⁴⁾.
- (25) Komise se domnívá, že osoba samostatně výdělečně činná bez zaměstnanců se nachází v situaci ekonomické závislosti, pokud vydělává alespoň 50 % svého celkového ročního příjmu z práce od jediné protistrany. Na kolektivní smlouvy týkající se zlepšení pracovních podmínek uzavřené mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců, které se nacházejí v situaci ekonomické závislosti, a jejich protistranou, na níž jsou ekonomicky závislé, se proto nevztahuje článek 101 SFEU, a to ani v případě, že dotyčné osoby samostatně výdělečně činné nebyly vnitrostátními orgány/soudy překlasifikovány na zaměstnance.

Příklad 3

Situace: Společnost X je firmou architektů, která na dokončení svých projektů zadává zakázky velkému počtu (samostatně výdělečně činných) architektů. Architekti získávají 90 % svých příjmů od společnosti X. Společně sjednávají a uzavírají dohodu se společností X, která stanoví maximální pracovní dobu 45 hodin týdně, roční dovolenou v délce 26 kalendářních dnů a specifikované sazby odměn na základě úrovně zkušeností architekta.

Analýza: Samostatně výdělečně činní architekti, stejně jako jiní nezávislí dodavatelé, jsou pro účely článku 101 SFEU obecně považováni za podniky a uvedené ustanovení se proto vztahuje na dohodu mezi nimi. Dohoda uzavřená mezi samostatně výdělečně činnými architekty a společností X by však nespádala do oblasti působnosti článku 101 SFEU, jelikož se jedná o kolektivní smlouvu týkající se pracovních podmínek mezi společností X a jednotlivci, u nichž se lze domnívat, že se nacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců (z hlediska jejich ekonomické závislosti). V tomto příkladu jsou architekti ekonomicky závislí na své protistraně (společnosti X), protože od této společnosti získávají 90 % svých příjmů. Lze je proto považovat za nedílnou součást společnosti X.

(b) *Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců pracující „bok po boku“ se zaměstnanci*

- (26) Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců, které vykonávají stejné nebo podobné úkoly „bok po boku“ se zaměstnanci pro tutéž protistranu, se nacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců, neboť poskytují své služby podle pokynů své protistrany a nenesou obchodní rizika související s činností protistrany ani nepožívají nezávislosti, pokud jde o výkon dotčené hospodářské činnosti. Je na příslušných vnitrostátních orgánech/soudech, aby rozhodly, zda by smluvní vztah osob samostatně výdělečně činných, které pracují bok po boku se zaměstnanci, měl být překlasifikován na pracovní poměr. Avšak i v případech, kdy osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců nebyly překlasifikovány na zaměstnance, mohou stále využívat kolektivní vyjednávání. Tato skutečnost byla uznána praxí v několika členských státech, kde se kolektivní smlouvy vztahují na zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné působící ve stejných odvětvích ⁽²⁵⁾.
- (27) Na kolektivní smlouvy týkající se pracovních podmínek mezi protistranou a osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců, které vykonávají stejné nebo podobné úkoly „bok po boku“ se zaměstnanci pro tutéž protistranu, se proto nevztahuje článek 101 SFEU, a to ani v případě, že dotyčné osoby samostatně výdělečně činné nebyly vnitrostátními orgány/soudy překlasifikovány na zaměstnance. Totéž platí pro kolektivní smlouvy, které se v souladu se systémy sociálního dialogu vztahují jak na zaměstnance, tak na osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců.

⁽²⁴⁾ Například Německo podle oddílu 12a zákona o kolektivních smlouvách ve znění zveřejněném dne 25. srpna 1969 (Spolková sbírka zákonů I, s. 1323), naposledy pozměněného článkem 8 zákona ze dne 20. května 2020 (Spolková sbírka zákonů I, s. 1055), nebo Španělsko podle článku 11 zákona č. 20/2007 ze dne 11. července 2007 o postavení samostatně výdělečně činné práce, Úřední věstník č. 166 ze dne 12. července 2007, strany 29964 až 29978, se opíraly o kritérium ekonomické závislosti. Některé osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců mohou spadat do několika kategorií v těchto pokynech.

⁽²⁵⁾ Viz například článek 14 kolektivní smlouvy v odvětví divadla a tance v Nizozemsku uzavřené mezi Kunstenbond (Sdružení umělců) a Nederlandse Associatie voor Podiumkunsten (Nizozemské sdružení pro pódiové umění) na období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2021, k dispozici na adrese <https://www.napk.nl/wp-content/uploads/2019/12/Cao-TD-2020-2021.pdf>, nebo článek 2 kolektivní smlouvy pro profesionální novináře uzavřené mezi Gospodarska zbornica Slovenije (Obchodní a průmyslová komora Slovinska), Svet RTV Slovenija (Rada RTV Slovinska) a Združenje radijskih postaj Slovenije ter (Sdružení slovinských rozhlasových stanic) a Sindikat novinarjev Slovenije (Odborová organizace slovinských novinářů), dostupný na adrese <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=KOLP49>.

Příklad 4

Situace: Společnost X pořádá koncerty orchestrů a další akce s klasickou hudbou. Pro společnost X pracuje více hudebníků, a to buď jako zaměstnanci, nebo jako osoby samostatně výdělečně činné, a to na základě ročních smluv. Tito hudebníci jsou bez ohledu na své postavení instruováni kulturním ředitelem společnosti X o tom, jaká díla musí předvádět, o čase a místě zkoušek a o událostech, kterých se musí účastnit. Společnost X uzavřela kolektivní smlouvu se všemi hudebníky. Tím se stanoví maximální limit 45 pracovních hodin týdně a hudebníkům se uděluje zvláštní dovolená v délce jednoho dne po účasti na třech koncertech v témže týdnu.

Analýza: Samostatně výdělečně činní hudebníci bez zaměstnanců se z hlediska podřízenosti a podobnosti úkolů nacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců společnosti X. Plní stejné úkoly jako zaměstnaní hudebníci (tj. hrají hudbu na akcích), podléhají stejným pokynům společnosti X, pokud jde o obsah, místo a čas vystoupení, a jsou angažováni na podobnou dobu jako zaměstnaní hudebníci. Za těchto okolností nespadá kolektivní smlouva upravující pracovní podmínky hudebníků do oblasti působnosti článku 101 SFEU.

(c) *Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců pracující prostřednictvím digitálních pracovních platform*

- (28) Vznik ekonomiky online platform a poskytování pracovních sil prostřednictvím digitálních pracovních platform vytvořily novou realitu pro některé osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců, které se nacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců vůči digitálním pracovním platformám, prostřednictvím nichž nebo jimž poskytují svou práci. Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců mohou být závislé na digitálních platformách, zejména pokud jde o jejich dosah při oslovování zákazníků, a často se mohou potýkat s nabídkami práce typu „ber, nebo nech být“ s malým nebo žádným prostorem pro vyjednávání pracovních podmínek, včetně odměny. Digitální pracovní platformy jsou obvykle schopny jednostranně stanovit podmínky svého vztahu bez předchozího informování osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců nebo konzultace s nimi.
- (29) Nedávná judikatura a legislativní vývoj na vnitrostátní úrovni poskytují další náznaky srovnatelnosti těchto osob samostatně výdělečně činných se zaměstnanci. V souvislosti s případy překlasifikování vnitrostátní soudy stále více uznávají závislost poskytovatelů služeb na určitých typech platform nebo dokonce existenci pracovního poměru ⁽²⁶⁾. Ve stejném duchu přijaly některé členské státy právní předpisy ⁽²⁷⁾, které stanoví předpoklad pracovního poměru nebo právo na kolektivní vyjednávání pro poskytovatele služeb na digitálních platformách nebo jejich prostřednictvím.
- (30) Pro účely těchto pokynů se „digitální pracovní platformou“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba poskytující obchodní službu, která splňuje všechny tyto požadavky: i) je poskytována alespoň částečně na dálku elektronickými prostředky, jako jsou internetové stránky nebo mobilní aplikace; ii) je poskytována na žádost příjemce služby a iii) jako nezbytnou a podstatnou součást zahrnuje organizaci práce vykonávané jednotlivci bez ohledu na to, zda je tato práce prováděna online nebo na určitém místě. Platformy, které neorganizují práci jednotlivců, ale jednoduše poskytují prostředky, jimiž osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců mohou oslovit koncové uživatele, nepředstavují digitální pracovní platformy. Například platforma, která pouze sdružuje a zobrazuje dostupné poskytovatele služeb (např. instalatéry) v určité oblasti, čímž zákazníkům umožňuje využívat jejich služby na požádání, se nepovažuje za digitální pracovní platformu, protože neorganizuje práci poskytovatelů služeb.
- (31) Na základě těchto úvah nespadají kolektivní smlouvy mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců a digitálními pracovními platformami, které se svou povahou a účelem zaměřují na zlepšování pracovních podmínek, do oblasti působnosti článku 101 SFEU, a to ani v případě, že dotyčné osoby samostatně výdělečně činné nebyly vnitrostátními orgány/soudy překlasifikovány na zaměstnance.

⁽²⁶⁾ Podrobný přehled judikatury v devíti členských státech EU, ve Švýcarsku a ve Spojeném království viz Hießl, C., „Case Law on the Classification of Platform Workers: Cross-European Comparative Analysis and Tentative Conclusions“ (Judikatura o klasifikaci pracovníků platform: celoevropská srovnávací analýza a předběžné závěry), *Comparative Labour Law & Policy Journal*, 2.5.2021, https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3839603.

⁽²⁷⁾ Viz například Španělsko s královským nařízením s mocí zákona č. 9/2021 ze dne 11. května, kterým se mění přepracované znění zákoníku práce, schváleného královským legislativním nařízením č. 2/2015 ze dne 23. října, s cílem zaručit pracovní práva osob zapojených do distribuce v oblasti digitálních platform, Úřední státní věstník č. 113 ze dne 12. května 2021, strany 56733 až 56738, nebo Řecko se zákonem Řecké republiky č. 4808/2021 o ochraně práce – zřízení nezávislého orgánu „Inspekce práce“ – ratifikace Úmluvy č. 190 Mezinárodní organizace práce o odstranění násilí a obtěžování ve světě práce – ratifikace Úmluvy č. 187 Mezinárodní organizace práce o podporném rámci pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci – provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1158 ze dne 20. června 2019 o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem a další ustanovení ministerstva práce a sociálních věcí a další naléhavá opatření, Úřední věstník A' 101/19-06-2021.

Příklad 5

Situace: Skupina řidičů pracujících pro platformy pro jízdy na vyžádání vstupuje do jednání s regionálním sdružením, které sdružuje platformy pro jízdy na vyžádání jako své členy s cílem uzavřít kolektivní smlouvu, aby byly zlepšeny pracovní podmínky řidičů. Před zahájením jednání s řidiči koordinují platformy pro jízdy na vyžádání (členové sdružení) svou vyjednávací strategii. Jednání nakonec ztroskotají a nedojde k uzavření žádné kolektivní smlouvy. Sdružení platform pro jízdy na vyžádání následně přijímá rozhodnutí, které stanoví minimální cenu pro spotřebitele ve výši 5 EUR za jízdu. Platformy také diskutovaly o možnosti stanovení minimální ceny za jízdu v rámci koordinace před zahájením jednání s řidiči.

Analýza: Prostřednictvím svého sdružení se platformy pro jízdy na vyžádání snaží vyjednat kolektivní smlouvu s řidiči s cílem zlepšit pracovní podmínky řidičů. Navzdory skutečnosti, že nakonec není uzavřena žádná dohoda, by jednání mezi samostatně výdělečně činnými řidiči bez zaměstnanců a sdružením platform nespadało do oblasti působnosti článku 101 SFEU. Totéž platí pro koordinaci mezi platformami předcházející jednání s řidiči za předpokladu, že tato koordinace je nezbytná a přiměřená pro jednání o kolektivní smlouvě, na kterou se vztahují tyto pokyny.

Diskuse mezi platformami týkající se minimální ceny za jízdu účtované spotřebitelům se však netýkájí pracovních podmínek. Tato koordinace cen mezi konkurenty pravděpodobně z hlediska účelu porušuje článek 101 SFEU. V každém případě by rozhodnutí přijaté sdružením platform pro jízdy na vyžádání nespadało do oblasti působnosti těchto pokynů, protože není výsledkem kolektivních jednání mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců a jejich protistranami. Je výsledkem dohody mezi členy sdružení, tj. platformami (protistranami).

Naopak, pokud by se samostatně výdělečně činní řidiči bez zaměstnanců a sdružení platform kolektivně dohodli na minimálním poplatku 5 EUR za jízdu pro řidiče (bez ohledu na to, jak se tyto náklady přenášejí na spotřebitele), byla by tato dohoda považována za dohodu týkající se pracovních podmínek, a proto by nespadało do oblasti působnosti článku 101 SFEU.

4. PRIORITY KOMISE V OBLASTI PROSAZOVÁNÍ PRÁVA

(32) V některých případech se však osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců, které se nenacházejí v situaci srovnatelné se situací zaměstnanců, mohou nacházet ve slabé vyjednávací pozici vůči svým protistranám, a proto nemohou významně ovlivnit své pracovní podmínky. I když tedy nelze předpokládat, že jejich kolektivní smlouvy nespadají do oblasti působnosti článku 101 SFEU, mohou se tyto osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců ve skutečnosti potýkat s podobnými problémy, jakým čelí osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců ve výše uvedených kategoriích. Z tohoto důvodu nebude Komise zasahovat proti kolektivním smlouvám, které mají za cíl napravit jasnou nerovnováhu ve vyjednávací síle osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců ve srovnání s jejich protistranami a mají z důvodu své povahy a svého cíle zlepšit pracovní podmínky.

(33) Tyto kategorie kolektivních smluv budou považovány za splňující výše uvedená kritéria:

(a) *Kolektivní smlouvy uzavřené osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců s protistranami s určitou hospodářskou silou*

(34) Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců, které jednají s protistranami, jež mají určitou úroveň ekonomické síly, a tudíž kupní síly, mohou mít nedostatečnou vyjednávací sílu k ovlivnění svých pracovních podmínek. V takovém případě mohou být kolektivní smlouvy legitimním prostředkem k nápravě nerovnováhy ve vyjednávací síle mezi oběma stranami.

(35) Komise proto nebude zasahovat proti kolektivním smlouvám mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců a jejich protistranami v případech, kdy existuje jasná nerovnováha ve vyjednávací síle ⁽²⁸⁾. Tato nerovnováha ve vyjednávací síle bude považována za existující přinejmenším:

- pokud osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců vyjednávají nebo uzavírají kolektivní smlouvy s jednou nebo více protistranami, které zastupují celé odvětví nebo průmysl, a
- pokud osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců vyjednávají nebo uzavírají kolektivní smlouvy s protistranou, jejíž celkový roční obrát přesahuje 2 miliony EUR nebo jejíž počet zaměstnanců je nejméně deset osob, nebo s několika protistranami, které společně překračují jednu z těchto prahových hodnot ⁽²⁹⁾.

⁽²⁸⁾ Tyto pokyny by neměly být vykládány tak, že stanovují (pozitivní) prioritu Komise v oblasti prosazování práva, pokud jde o kolektivní vyjednávání a dohody mezi osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců a podniky pod těmito prahovými hodnotami.

⁽²⁹⁾ Vypočteno v souladu s hlavou 1 přílohy doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (oznámeno pod číslem C(2003) 1422) (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

Příklad 6

Situace: Společnosti X, Y a Z poskytují služby v oblasti údržby a oprav automobilů. Celkový obrat společnosti X je 700 000 EUR, obrat společnosti Y je 1 milion EUR a obrat společnosti Z je 500 000 EUR. Samostatně výdělečně činní technici bez zaměstnanců pracující pro tyto společnosti jako nezávislí poskytovatelé služeb nejsou spokojeni se svou nízkou odměnou a špatnými bezpečnostními podmínkami a rozhodnou se jednat společně se společnostmi X, Y a Z s cílem zlepšit své pracovní podmínky. Tyto tři společnosti odmítají vyjednávat a tvrdí, že jakákoli kolektivní smlouva se samostatně výdělečně činnými techniky bez zaměstnanců by porušila článek 101 SFEU.

Analýza: Jak samostatně výdělečně činní technici bez zaměstnanců, tak tři společnosti poskytující automobilové služby jsou pro účely článku 101 SFEU podniky. Předpoklad nerovnováhy vyjednávací síly by neplatil, pokud by společnosti X, Y nebo Z jednaly nezávisle, jelikož žádná z nich nesplňuje prahovou hodnotu obratu ve výši 2 milionů EUR stanovenou v odstavci 35 těchto pokynů. V tomto případě však tento předpoklad platí, protože tyto tři společnosti vyjednávají společně, a proto se bere v úvahu jejich celkový obrat. Komise by proto v tomto případě nezasahovala proti kolektivním smlouvám týkajícím se pracovních podmínek osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců.

(b) *Kolektivní smlouvy uzavřené osobami samostatně výdělečně činnými podle vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů EU*

- (36) V některých případech vnitrostátní zákonodárce ve snaze dosáhnout sociálních cílů reagoval na nerovnováhu ve vyjednávací síle některých kategorií osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců buď i) tím, že těmto osobám výslovně přiznal právo na kolektivní vyjednávání, nebo ii) tím, že z oblasti působnosti vnitrostátního práva o hospodářské soutěži vyloučil kolektivní smlouvy uzavřené osobami samostatně výdělečně činnými v určitých profesích. Pokud jsou taková vnitrostátní opatření přijata s ohledem na sociální cíle, nebude Komise zasahovat proti kolektivním smlouvám zahrnujícím kategorie osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců, na které se tyto vnitrostátní právní předpisy vztahují.

Příklad 7

Situace: Vnitrostátní právní předpisy členského státu A vylučují z oblasti působnosti vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži dohody uzavřené některými samostatně výdělečně činnými osobami v odvětví kultury.

Analýza: Členský stát A zavedl odvětvovou výjimku z vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži s ohledem na sociální cíle. I když oblast působnosti opatření může jít nad rámec situace osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců, jak je uvedeno v oddíle III těchto pokynů, nebude Komise zasahovat proti kolektivním smlouvám uzavřeným osobami samostatně výdělečně činnými bez zaměstnanců podle vnitrostátního opatření.

Příklad 8

Situace: Pracovní právo členského státu B zakládá právo samostatně výdělečně činných novinářů bez zaměstnanců kolektivně vyjednávat se společnostmi, jimž poskytují své služby.

Analýza: Členský stát B výslovně udělil právo na kolektivní vyjednávání určité kategorii osob samostatně výdělečně činných, konkrétně novinářům. To znamená, že kolektivní smlouvy uzavřené mezi novináři a společnostmi, jimž poskytují služby, nejsou podle vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži považovány za protisoutěžní. Komise by proto v tomto případě nezasahovala proti kolektivním smlouvám uzavřeným samostatně výdělečně činnými novináři bez zaměstnanců.

- (37) Ve stejném duchu stanoví směrnice o autorském právu⁽³⁰⁾ zásadu, že autoři a výkonní umělci⁽³¹⁾ mají nárok na vhodnou a přiměřenou odměnu, pokud poskytují licenci nebo převádějí svá výhradní práva na užití svých děl

⁽³⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES, PE/51/2019/REV/1 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

⁽³¹⁾ Na všechny autory a výkonné umělce se vztahuje článek 18 směrnice o autorských právech, s výjimkou autorů počítačového programu ve smyslu článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 111, 5.5.2009, s. 16). Ustanovení čl. 23 odst. 2, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES, PE/51/2019/REV/1 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

a jiných předmětů chráněných autorským právem a právy s ním souvisejícími⁽³²⁾. Autoři a výkonní umělci jsou obvykle ve slabším smluvním postavení než jejich protistrany⁽³³⁾ a směrnice předpokládá možnost posílit jejich smluvní postavení, aby v jejich smlouvách o užívání děl či výkonů byla zajištěna spravedlivá odměna⁽³⁴⁾. Směrnice o autorském právu poskytuje členským státům flexibilitu při provádění této zásady za použití různých mechanismů (včetně kolektivního vyjednávání), pokud jsou v souladu s právem Unie⁽³⁵⁾.

- (38) V souladu s těmito ustanoveními a aniž jsou dotčena jiná ustanovení směrnice o autorském právu, nebude Komise zasahovat proti kolektivním smlouvám uzavřeným samostatně výdělečně činnými autory nebo výkonnými umělci bez zaměstnanců s jejich protistranami v souladu s touto směrnicí.
- (39) Bod 38 těchto pokynů se nevztahuje na kolektivní vyjednávání uzavřená v souvislosti s organizacemi kolektivní správy nebo nezávislými správci práv⁽³⁶⁾. Tyto pokyny by neměly být vykládány tak, že z uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže vylučují praktiky těchto organizací nebo správců⁽³⁷⁾.

Příklad 9

Situace: Společnost Y je vydavatelem novin a časopisů. Několik novinářů, kteří pracují na volné noze, přispívá články do publikací společnosti Y. Společnost Y odměňuje novináře na základě článků publikovaných v jednotlivých novinách nebo časopisech. Novináři nejsou spokojeni s výší odměny, kterou od společnosti Y dostávají, a společně se společností Y vyjednávají a dohodnou zvýšení licenčních poplatků (odměn), které společnost Y platí, o 20 %.

Analýza: V souladu s těmito pokyny nebude Komise zasahovat proti kolektivní smlouvě uzavřené samostatně výdělečně činnými novináři (na volné noze) bez zaměstnanců a společností Y, jelikož smlouva je uzavřena podle směrnice o autorském právu.

⁽³²⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 1 a 72. bod odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES, PE/51/2019/REV/1 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92). Viz také 73. bod odůvodnění stejné směrnice, podle níž by odměna autorů a výkonných umělců měla být „vhodná a přiměřená vzhledem ke skutečné nebo potenciální ekonomické hodnotě licencovaných nebo převáděných práv s přihlédnutím k příspěvku autora nebo výkonného umělce k celkovému dílu nebo jinému předmětu ochrany a ke všem ostatním okolnostem případu, jako jsou tržní postupy nebo skutečné užívání díla“.

⁽³³⁾ 72. bod odůvodnění, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES, PE/51/2019/REV/1 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

⁽³⁴⁾ Kolektivní vyjednávání je možné využít také v případech uvedených v čl. 19 odst. 5, čl. 20 odst. 1 a čl. 22 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES, PE/51/2019/REV/1 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

⁽³⁵⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 2 a 73. bod odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES, PE/51/2019/REV/1 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

⁽³⁶⁾ „Organizací kolektivní správy“ se rozumí organizace, která je ze zákona nebo prostřednictvím postoupení, licence nebo jiného smluvního ujednání oprávněna spravovat jménem více než jednoho nositele práv autorská práva nebo práva s nimi související ke společnému prospěchu nositelů práv jako svým jediným nebo hlavním účelem a která: i) není přímo či nepřímo, v celém rozsahu ani zčásti, vlastněna ani ovládána nositeli práv a ii) je svou podstatou ziskovou organizací; čl. 3 písm. a) a b), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 72).

⁽³⁷⁾ 56. bod odůvodnění, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 72).

SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny k uplatňování nařízení (EU, Euratom) 2020/2092 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie

(2022/C 123/02)

1. Úvod

1. Evropská unie je založena na právním státě⁽¹⁾. Dodržování zásad právního státu je jednou z hodnot, z nichž Unie vychází a které jsou společné členským státům, jak je uvedeno v článku 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU), v preambuli této smlouvy a v Listině základních práv Evropské unie.
2. Rozpočet Unie je jedním z hlavních nástrojů k vyjádření zásady solidarity (článek 2 SEU), což je jedna ze základních zásad práva Unie, založená na vzájemné důvěře mezi členskými státy, pokud jde o odpovědné využívání společných zdrojů z rozpočtu Unie. Tato vzájemná důvěra však sama o sobě vychází ze závazku každého členského státu dodržovat povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Evropské unie, a trvale respektovat hodnoty obsažené v článku 2 SEU, mezi něž patří hodnota právního státu. Dodržování hodnot obsažených v článku 2 SEU ze strany určitého členského státu je podmínkou pro požívání všech práv vyplývajících z uplatňování Smluv na tento členský stát⁽²⁾.
3. Cílem nařízení o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie⁽³⁾ (dále jen „nařízení o podmíněnosti“) je chránit rozpočet Unie před porušováním zásad právního státu, které dostatečně přímo ovlivňuje nebo vážně ohrožuje řádné finanční řízení nebo ochranu finančních zájmů Unie. Nařízení o podmíněnosti je trvalým nástrojem, který se uplatňuje nad rámec daného víceletého finančního rámce⁽⁴⁾.
4. Účelem těchto pokynů je vysvětlit pět aspektů nařízení o podmíněnosti: i) podmínky pro přijetí opatření; ii) vztah mezi nařízením o podmíněnosti a jinými nástroji; iii) přiměřenost opatření, která mají být navržena Radě; iv) postup a posouzení a v) ochrana práv konečných příjemců nebo příjemců.
5. Tyto pokyny nejsou právně závazné a nevytvářejí ani nemění žádná práva nebo povinnosti ve srovnání s těmi, které jsou stanoveny ve Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování Evropské unie, finančním nařízení⁽⁵⁾, nařízení o podmíněnosti, nařízení o úřadu OLAF⁽⁶⁾, nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO)⁽⁷⁾ nebo jiných příslušných aktech Unie, jak je vykládá Soudní dvůr a Tribunál (dále jen „Soudní dvůr Evropské unie“⁽⁸⁾).

⁽¹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 23. dubna 1986, Les Verts v. Parlament, C-294/83, ECLI:EU:C:1986:166, bod 23. Viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 20. dubna 2021, Republika v. Il-Prim Ministru, C-896/19, ECLI:EU:C:2021:311, body 61 až 65.

⁽²⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 126 a 129.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie (Úř. věst. L 433I, 22.12.2020, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 188.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení (EU, Euratom) Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce („EPPO“) (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Viz čl. 19 odst. 1 Smlouvy o EU.

2. Podmínky pro přijetí opatření

6. Cílem nařízení o podmíněnosti je ochrana rozpočtu Unie v případě porušování zásad právního státu v některém členském státě. Nařízení o podmíněnosti stanoví řadu podmínek, které musí být splněny pro zahájení postupu, který se v něm stanoví.
7. V čl. 4 odst. 1 nařízení o podmíněnosti se stanoví: „Přijmou se vhodná opatření, pokud je podle článku 6 zjištěno, že porušování zásad právního státu v členském státě dostatečně přímo ovlivňuje nebo vážně ohrožuje řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo poškozuje či vážně ohrožuje ochranu finančních zájmů Unie.“ Podle čl. 4 odst. 2 se porušení zásad právního státu týká jednoho nebo více aspektů uvedených ve zmíněném článku. Je-li tomu tak, spadají uvedené případy porušení do oblasti působnosti nařízení o podmíněnosti.
8. Komise zahájí postup stanovený v článku 6 nařízení o podmíněnosti, pokud usoudí, že jsou splněny podmínky článku 4. Soudní dvůr rozhodl, že tyto podmínky jsou splněny pouze tehdy, pokud Komise shledá dostatečné důvody se domnívat, že i) členský stát porušil alespoň jednu ze zásad právního státu uvedených v čl. 2 písm. a) nařízení o podmíněnosti, ii) uvedené porušení se týká alespoň jedné ze situací, které lze přičíst orgánu členského státu, nebo alespoň jednomu jednání těchto orgánů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení, pokud uvedené situace nebo uvedené jednání mají význam pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo pro ochranu finančních zájmů Unie, iii) uvedené porušení dostatečně přímo ovlivňuje nebo vážně ohrožuje uvedené řádné finanční řízení nebo uvedené finanční zájmy, přičemž existuje skutečné (9) propojení mezi zmíněnými případy porušení a zmíněným vlivem nebo závažným rizikem takového vlivu (10). Jestliže jsou podmínky článku 4 splněny, zahájí Komise uvedený postup, pokud se nedomnívá, že by jí jiné postupy stanovené v právních předpisech Unie umožnily chránit rozpočet Unie účinněji. Uvedený postup zajišťuje ochranu procesních práv dotčeného členského státu.
9. Při posuzování případů podle nařízení o podmíněnosti bude Komise uplatňovat komplexní, proaktivní a cílený přístup založený na posouzení rizik, aby zajistila účinné uplatňování uvedeného nařízení, a tím chránila rozpočet Unie a finanční zájmy Unie.

2.1. Relevantní případy porušení zásad právního státu

10. Soudní dvůr objasnil, že čl. 2 písm. a) nařízení o podmíněnosti „stanoví ..., že pojem ‚právní stát‘, jak je definován pro účely uplatňování uvedeného nařízení, je třeba vykládat s ohledem na ostatní hodnoty a zásady Unie zakotvené v článku 2 SEU. Z toho vyplývá, že dodržování uvedených hodnot a zásad – vzhledem k tomu, že jsou součástí samotné definice hodnoty ‚právního státu‘ obsažené v článku 2 SEU nebo, jak vyplývá z druhé věty uvedeného článku, úzce souvisí se společností dodržující právní stát – může být vyžadováno v rámci takového horizontálního mechanismu podmíněnosti, jako je mechanismus zavedený napadeným nařízením.“ (11)
11. V čl. 2 písm. a) nařízení o podmíněnosti se pouze pro účely uvedeného nařízení uvádí několik zásad, na které se uvedené nařízení vztahuje a které jsou s ohledem na jeho účel, tj. zajistit ochranu rozpočtu Unie, nejrelevantnější (12). Účelem uvedeného ustanovení není poskytnout vyčerpávající definici pojmu „právní stát“.
12. Pokud jde o základní práva, Soudní dvůr upřesnil, že odkaz na tato práva „je uveden pouze jako příklad požadavků zásady účinné soudní ochrany“. Zásada nediskriminace je naproti tomu součástí definice právního státu jako takové: „je zřejmé, že členský stát, jehož společnost se vyznačuje diskriminací, nemůže být považován za stát zajišťující dodržování zásad právního státu ve smyslu této společné hodnoty“ (13).

(9) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 165.

(10) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 288.

(11) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 154.

(12) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 227.

(13) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 229, a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 324.

13. V 15. bodě odůvodnění nařízení o podmíněnosti se odkazuje na „jednotlivá porušení“ a na „rozsáhlá porušení nebo porušení v důsledku opakujících se praktik či opomenutí ze strany orgánů veřejné moci nebo obecných opatření přijatých těmito orgány“. Nařízení o podmíněnosti se vztahuje na jednotlivá porušení i na systémové porušování, pokud mají význam pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo pro ochranu finančních zájmů Unie. Komise proto může posuzovat jak jednání, tak nečinnost orgánů veřejné moci.
14. Článek 3 nařízení o podmíněnosti má usnadnit uplatňování nařízení o podmíněnosti tím, že stanoví seznam situací, které mohou svědčit o porušování zásad právního státu ⁽¹⁴⁾. Vzhledem k tomu, že tento seznam je pouze orientační, mohou být podle nařízení o podmíněnosti relevantní i další jednání, praktiky nebo opomenutí orgánů veřejné moci nebo jiné právní situace, na něž se vztahuje čl. 4 odst. 1 nařízení.
15. Soudní dvůr rozhodl, že „existuje jasný vztah mezi dodržováním hodnoty právního státu na jedné straně a účinným plněním rozpočtu Unie v souladu se zásadami řádného finančního řízení a ochranou finančních zájmů Unie na straně druhé“ ⁽¹⁵⁾. Soudní dvůr dodal, že „řádné finanční řízení a uvedené finanční zájmy mohou být vážně ohroženy porušením zásad právního státu, k němuž došlo v členském státě, jelikož uvedené případy porušení mohou mimo jiné vést k neexistenci záruky, že výdaje financované z rozpočtu Unie splňují všechny podmínky financování stanovené právem EU [...]“ ⁽¹⁶⁾.
16. Soudní dvůr rozhodl, že dodržení uvedených podmínek financování a cílů sledovaných Uní při financování výdajů „nemůže být plně zaručeno, pokud neexistuje účinný soudní přezkum určený k zajištění dodržování práva EU; existence takového přezkumu nezávislými soudy jak v členských státech, tak na úrovni EU, je podstatou právního státu“ ⁽¹⁷⁾. Tím není dotčen požadavek dostatečně přímé vazby na rozpočet Unie.
17. Porušení zásad právního státu se týká jedné nebo více situací nebo jednání příslušných orgánů veřejné moci nebo jednání, které lze těmto orgánům přičíst, pokud jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo pro ochranu finančních zájmů Unie ⁽¹⁸⁾.
18. Soudní dvůr rozhodl, že tuto relevanci lze předpokládat, pokud jde o činnosti orgánů uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o podmíněnosti, konkrétně orgánů, které plní rozpočet Unie a provádějí finanční kontrolu, monitorování a audit ⁽¹⁹⁾.
19. Pokud jde o orgány pověřené vyšetřováním a trestním stíháním, řádné fungování uvedených služeb spadá pod písmeno c) zmíněného ustanovení pouze v rozsahu, v němž se týká porušení práva EU týkajícího se plnění rozpočtu Unie nebo ochrany finančních zájmů Unie. Totéž platí pro předcházení případům porušení práva EU uvedeným v písmeni e) a jejich postihování ze strany vnitrostátních soudů nebo správních orgánů. Pokud jde o soudní přezkum uvedený v písmeni d), je zahrnut pouze v rozsahu, v němž se týká jednání orgánů uvedených v písmenech a) až c). Zpětné získávání neoprávněně vyplacených finančních prostředků podle písmene f) se vztahuje pouze na prostředky z rozpočtu Unie, což je rovněž případ spolupráce s úřadem OLAF a úřadem EPPO uvedeným v písmeni g). Písmeno h) navíc výslovně odkazuje na jiné situace nebo jednání orgánů, které jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁴⁾ Orientační seznam případů porušení zásad právního státu je rovněž uveden v příloze I pokynů.

⁽¹⁵⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 130; a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 148.

⁽¹⁶⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 131; a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 149.

⁽¹⁷⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 132; a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 150.

⁽¹⁸⁾ Orientační seznam těchto konkrétních situací je rovněž uveden v příloze I pokynů.

⁽¹⁹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 143.

⁽²⁰⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 143.

20. Důsledkem tohoto výkladu je, že pokud jde o vnitrostátní orgány, jejichž činnost je obecná a neomezuje se na plnění nebo ochranu rozpočtu Unie, jejich jednání nebo situace, které představují porušení zásad právního státu, spadají do oblasti působnosti nařízení pouze tehdy, pokud jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo pro ochranu finančních zájmů Unie.
21. Komise konstatuje, že mezi těmito konkrétními situacemi nebo jednáním orgánů veřejné moci představuje neefektivní nebo neváčasná spolupráce s úřadem EPPO a úřadem OLAF důvod pro opatření podle nařízení o podmíněnosti⁽²¹⁾. Pokud jde o EPPO⁽²²⁾, rozsah této spolupráce zahrnuje povinnost příslušných vnitrostátních orgánů členských států účastnících se EPPO aktivně napomáhat trestnímu vyšetřování a stíhání vedenému tímto úřadem a podporovat je⁽²³⁾. Pokud jde o OLAF, rozsah této spolupráce zahrnuje právo úřadu OLAF⁽²⁴⁾ provádět kontroly a inspekce na místě s pomocí nezbytnou k jejich účinnému provádění a mít přístup k příslušným informacím, údajům a dokumentům, a to buď za účelem rozhodnutí, zda zahájit vyšetřování, či nikoli, nebo vyšetřování účinně a bez zbytečného odkladu provádět. Zahrnuje rovněž související povinnosti dotčeného členského státu, včetně⁽²⁵⁾ povinnosti: i) informovat úřad OLAF⁽²⁶⁾, ii) poskytnout úřadu OLAF pomoc nezbytnou k účelnému plnění jeho úkolů při vedení takového vyšetřování⁽²⁷⁾, iii) přijmout vhodná preventivní opatření, zejména opatření na zajištění relevantních důkazů⁽²⁸⁾, iv) přijmout vhodná opatření na základě informací poskytnutých úřadem OLAF před tím, než OLAF přijme rozhodnutí o zahájení či nezahájení vyšetřování⁽²⁹⁾, a v) zajistit vhodná a včasná opatření v návaznosti na zprávy a doporučení úřadu OLAF po skončení jeho vyšetřování a oznamovat úřadu OLAF přijatá opatření⁽³⁰⁾.
22. Dodržování těchto povinností dotčeným členským státem je skutečně nezbytné pro zajištění účinné ochrany finančních zájmů Unie. Komise bude proto monitorovat účinnou a včasnou spolupráci s úřadem OLAF s ohledem na zásady stanovené v článku 3 nařízení o podmíněnosti. To má význam zejména pro členské státy, které se neúčastní posílené spolupráce týkající se EPPO, jelikož v uvedených členských státech je úřad OLAF orgánem příslušným k vyšetřování obvinění z podvodu, korupce nebo jiného protiprávního jednání poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie. Kromě toho systematický nedostatek opatření v návaznosti na doporučení úřadu OLAF může představovat jednání orgánů veřejné moci, kterého by se mohlo týkat porušování zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti.
23. Ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. h) se kromě toho týká jiných situací nebo jednání orgánů, které jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie. Soudní dvůr rozhodl, že čl. 4 odst. 2 písm. h) musí být vykládán ve spojení s čl. 4 odst. 1, který je „samotným jádrem mechanismu horizontální podmíněnosti zavedeného uvedeným nařízením“⁽³¹⁾. Soudní dvůr rovněž rozhodl, že čl. 4 odst. 2 nařízení o podmíněnosti, „zejména písmeno h) uvedeného nařízení, nemůže ani učinit výčet situací, na které se vztahuje mechanismus podmíněnosti zavedený napadeným nařízením, neúplným, ani není nedostatečně přesný, aby mohl být jeho součástí“⁽³²⁾.
24. Jako příklad lze uvést, že situace nebo jednání (či opomenutí) orgánů ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. h) nařízení o podmíněnosti se může týkat řádného fungování orgánů odpovědných za katastry nemovitostí a související kontroly pronájmu a/nebo vlastnictví zemědělské půdy (případně včetně donucovacích opatření), pokud je takový pronájem a/nebo vlastnictví relevantní pro příjem dotací v rámci společné zemědělské politiky Unie.

⁽²¹⁾ Viz čl. 4 odst. 2 písm. g) nařízení o podmíněnosti.

⁽²²⁾ Viz příslušná ustanovení nařízení Rady (EU) 2017/1939, jak je uvedeno výše.

⁽²³⁾ Tím nejsou dotčeny povinnosti nezúčastněných členských států spolupracovat s úřadem EPPO podle platných pravidel Unie, pokud úřad vykonává své pravomoci v zúčastněných členských státech a takovou spolupráci vyžaduje.

⁽²⁴⁾ V souladu s ustanoveními nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, jak je uvedeno výše.

⁽²⁵⁾ Tyto povinnosti jsou stanoveny v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013. Seznam uvedený v těchto pokynech není vyčerpávající.

⁽²⁶⁾ Článek 8 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013.

⁽²⁷⁾ Článek 3 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013.

⁽²⁸⁾ Čl. 7 odst. 7 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013.

⁽²⁹⁾ Čl. 5 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013.

⁽³⁰⁾ Čl. 11 odst. 3 a 5 a nařízení (EU, Euratom) 883/2013.

⁽³¹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 294.

⁽³²⁾ Viz rozsudky Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 301; a Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 173.

25. Je třeba připomenout, že nařízení o podmíněnosti se vztahuje na všechny fondy EU. V tomto ohledu spolunormotvůrci rovněž objasnili, že nařízení o podmíněnosti může být aktivováno, pokud není zajištěno řádné fungování orgánů provádějících své plány pro oživení a odolnost, v souladu s článkem 8 nařízení (EU) 2021/241 (dále jen „nařízení o Nástroji pro oživení a odolnost“) ⁽³³⁾. Soudní dvůr rovněž objasnil, že nařízení o podmíněnosti se může týkat i případů porušení zásad právního státu, které mají dopad na výběr vlastních zdrojů Unie ⁽³⁴⁾.

2.2. Účinky na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie

26. Podle čl. 4 odst. 1 nařízení o podmíněnosti platí, že aby dané jednání nebo situace spadaly do oblasti působnosti nařízení o podmíněnosti, musí Komise zjistit porušování zásad právního státu a posoudit, zda takové porušování i) ovlivňuje nebo vážně ohrožuje řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo poškozuje či vážně ohrožuje ochranu finančních zájmů Unie, a sice ii) dostatečně přímo. Toto posouzení by se mělo provádět případ od případu.
27. První podmínka uvedená v bodě 24 výše (viz bod i): „ovlivňuje“) vyžaduje, aby zjištěné porušení zásad právního státu mělo dopad na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo na finanční zájmy Unie.
28. Tento účinek může spočívat zaprvé v plnění rozpočtu Unie způsobem, který není v souladu se zásadami řádného finančního řízení zakotvenými v článku 317 Smlouvy o fungování EU a v pravidlech přijatých pro plnění rozpočtu Unie. Konkrétně čl. 2 bod 59 finančního nařízení vymezuje „řádné finanční řízení“ jako „plnění rozpočtu v souladu se zásadami hospodárnosti, účinnosti a účelnosti“. Články 33 až 36 finančního nařízení podrobněji stanoví význam, působnost a důsledky uvedených zásad.
29. Zadruhé může být zmíněný účinek prokázán i v případech porušování zásad právního státu, které poškozují ochranu finančních zájmů Unie, jak je zakotvena v článku 325 Smlouvy o fungování EU a v příslušných sekundárních právních předpisech. Podle čl. 63 odst. 2 finančního nařízení se to týká zejména všech právních a správních opatření, jejichž cílem je mimo jiné předcházet nesrovnalostem a podvodům při plnění rozpočtu, odhalovat je a napravovat. „Finanční zájmy Unie“ jsou v čl. 2 odst. 1 nařízení č. 883/2013 vymezeny tak, že zahrnují „příjmy, výdaje a aktiva, na něž se vztahuje rozpočet Evropské unie, a příjmy, výdaje a aktiva, na něž se vztahují rozpočty orgánů, institucí a jiných subjektů a rozpočty jimi spravované a kontrolované“. Kromě toho podle judikatury Soudního dvora zahrnuje pojem „finanční zájmy Unie“ ve smyslu čl. 325 odst. 1 Smlouvy o fungování EU jednak příjmy poskytnuté do rozpočtu Unie, ale i výdaje, na něž se tento rozpočet vztahuje ⁽³⁵⁾.
30. Kromě toho Komise při určování rozsahu dopadu na rozpočet Unie nebo na finanční zájmy Unie náležitě zohlední kritéria, jako je povaha, doba trvání, závažnost a rozsah zjištěných případů porušení zásad právního státu, které se mohou lišit v závislosti na povaze těchto případů porušení ⁽³⁶⁾. Kromě toho může být relevantní i záměr dotčeného členského státu ukončit porušování zásad právního státu, včetně míry jeho spolupráce s Komisí podle nařízení o podmíněnosti, mimo jiné pro účely měření dopadu, doby trvání a rozsahu daného porušení na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo finanční zájmy Unie ⁽³⁷⁾.

⁽³³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽³⁴⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 186.

⁽³⁵⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 265; a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 297.

⁽³⁶⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 331; a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 361.

⁽³⁷⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 332.

31. Pokud jde o situace, kdy porušení zásad právního státu zahrnuje „závažné riziko“ vlivu na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie, Soudní dvůr rozhodl, že „by bylo neslučitelné s požadavky řádného finančního řízení a ochrany finančních zájmů Unie omezit přijímání vhodných opatření na případy, kdy jsou prokázány účinky na uvedené řádné finanční řízení nebo uvedené finanční zájmy. Takové omezení by mohlo ohrozit účel ... nařízení“⁽³⁸⁾. Předcházení účinkům uvedeným v čl. 4 odst. 1 zmíněného nařízení je „trvalým a horizontálním požadavkem finančních právních předpisů EU“⁽³⁹⁾. „Závažné riziko“ může být zjištěno v případech, kdy lze důvodně předvídat důsledky daného porušení zásad právního státu, i když dosud nebyly prokázány, jelikož existuje vysoká pravděpodobnost, že k nim dojde⁽⁴⁰⁾. Je tedy třeba prokázat, že riziko je vysoce pravděpodobné, pokud jde o situace nebo chování orgánů uvedených v čl. 4 odst. 2 nařízení o podmíněnosti. Pokud například některé akty vnitrostátních orgánů, které vynakládají finanční prostředky Unie prostřednictvím zadávání veřejných zakázek, vybírají vlastní zdroje Unie nebo provádějí finanční kontrolu, monitorování a audit finančních prostředků Unie nebo vyšetřují obvinění z podvodu, korupce nebo jiného porušení práva Unie při vynakládání finančních prostředků nebo příjmů Unie, nemohou být účinně přezkoumány zcela nezávislými soudy, může to představovat závažné riziko, pokud jde o finanční prostředky Unie a finanční zájmy Unie.
32. Kromě toho nestačí, aby porušení zásad právního státu ovlivňovalo nebo vážně ohrožovalo řádné finanční řízení rozpočtu Unie či ochranu finančních zájmů Unie. Podle čl. 4 odst. 1 nařízení o podmíněnosti by k porušení zásad právního státu mělo dojít „dostatečně přímo“ (druhá podmínka uvedená v bodě 24 výše (viz bod ii)).
33. Podle tohoto požadavku by mělo být zjištěno, že existuje dostatečně přímá souvislost mezi porušením zásad právního státu a jeho účinky nebo závažnými riziky těchto účinků na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo na ochranu finančních zájmů Unie. Soudní dvůr shledal, že výraz „dostatečně přímo“ vyžaduje, aby vazba mezi porušením zásad právního státu a dopadem nebo riziky pro rozpočet Unie byla „skutečná“⁽⁴¹⁾. To znamená, že postup podle nařízení by neměl být zahájen v situacích, kdy je souvislost pouze hypotetická, příliš neurčitá nebo příliš vágní.
3. **Vztah mezi nařízením o podmíněnosti a jinými postupy stanovenými v právních předpisech unie**
34. Pokud Komise shledá, že má dostatečné důvody se domnívat, že podmínky pro přijetí opatření podle nařízení o podmíněnosti jsou splněny, před zahájením postupu zváží, zda jsou vhodná opatření nezbytná, tj. zda by jí jiné postupy stanovené v právních předpisech Unie na ochranu rozpočtu Unie neumožnily chránit rozpočet Unie účinnějším způsobem, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 1 nařízení o podmíněnosti.
35. Finanční právní předpisy Unie a použitelné odvětvové předpisy totiž již stanoví jiné postupy na ochranu rozpočtu Unie.
36. Například finanční nařízení stanoví systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů⁽⁴²⁾, který Komisi umožňuje závčas odhalovat osoby nebo subjekty představující rizika pro ochranu finančních zájmů Unie a vyloučit je z poskytování finančních prostředků z rozpočtu Unie, pokud jsou splněny určité podmínky.

⁽³⁸⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 262.

⁽³⁹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 266; a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 298.

⁽⁴⁰⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 262.

⁽⁴¹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 288.

⁽⁴²⁾ Viz článek 135 finančního nařízení.

37. Kromě toho může Komise nařídit přerušeni nebo pozastavení plateb a uloží členským státům finanční opravy ⁽⁴³⁾, pokud nedodržují platné právo a nechrání finanční zájmy Unie při plnění rozpočtu Unie v rámci sdíleného řízení ⁽⁴⁴⁾.
38. Podle nařízení o Nástroji pro oživení a odolnost a dohod o financování a půjčkách podepsaných na jeho základě má Komise právo v případech podvodů, korupce a střetu zájmů poškozujících zájmy Unie, které členské státy nenapravily, úměrně snížit podporu a získat zpět jakoukoli částku dlužnou do rozpočtu Unie. Kromě toho řada plánů pro oživení a odolnost zahrnuje opatření přímo související s otázkami právního státu, jejichž uspokojivé splnění je nezbytné pro uvolnění plateb v rámci Nástroje pro oživení a odolnost.
39. Nicméně nemusí být vždy možné zahájit uvedená řízení ve vztahu k takovým případům porušení zásad právního státu, jako jsou případy uvedené v článku 3 a čl. 4 odst. 2 nařízení o podmíněnosti. Mohou rovněž nastat situace, kdy opatření podle nařízení o podmíněnosti mohou být při ochraně rozpočtu Unie účinnější než postupy podle nařízení (EU) 2021/1060 („nařízení o společných ustanoveních“) nebo nařízení (EU) č. 1306/2013 a od 1. ledna 2023 nařízení (EU) 2021/2116, jelikož posledně uvedené řízení může být zahájeno pouze na základě zvláštních důvodů vyjmenovaných v uvedených nařízeních ⁽⁴⁵⁾ a smí se týkat pouze výdajů již vykázaných členským státem Komisi. Například účinné uplatňování a provádění Listiny základních práv EU je horizontální základní podmínkou ve smyslu článku 15 nařízení o společných ustanoveních. Tato základní podmínka je nezbytným předpokladem účinného a účelného provádění specifických cílů programu. Podle nařízení o společných ustanoveních platí, že pokud členský stát nesplňuje základní podmínku, Komise neproplatí výdaje související s operacemi týkajícími se dotčeného specifického cíle (dotčených specifických cílů), s výjimkou výdajů, které přispívají ke splnění odpovídající základní podmínky. Toto opatření se použije až poté, co Komise schválí příslušný program nebo jeho změnu. V případech porušení zásad právního státu v souvislosti s Listinou základních práv EU, které mají vliv na provádění programu Unie, může být nařízení o podmíněnosti účinnější, pokud rovněž stanoví možnost pozastavit schválení nebo změnu programu, a v důsledku toho dále posílit ochranu rozpočtu Unie díky svému preventivnímu účinku.
40. Při posuzování toho, zda postup stanovený nařízením o podmíněnosti chrání rozpočet Unie účinněji než jiné postupy, Komise na základě vymáhání odvětvových právních předpisů, a aniž jsou dotčeny její pravomoci a povinnosti v nich stanovené, zohlední otevřený soubor kritérií, která se použijí s ohledem na konkrétní okolnosti každé situace. V některých situacích by Komise mohla uplatňovat nařízení o podmíněnosti souběžně s přijetím odvětvových nebo finančních opatření, která může být povinna přijmout, nebo po jejich přijetí, pokud by nařízení

⁽⁴³⁾ Viz čl. 101 odst. 8 finančního nařízení; viz také například články 96, 97 a 104 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060 ze dne 24. června 2021 o společných ustanoveních pro Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond plus, Fond soudržnosti, Fond pro spravedlivou transformaci a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a o finančních pravidlech pro tyto fondy a pro Azylový, migrační a integrační fond, Fond pro vnitřní bezpečnost a Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky („nařízení o společných ustanoveních“) (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 159) a článek 52 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽⁴⁴⁾ Viz čl. 63 odst. 2 finančního nařízení; viz také například čl. 69 odst. 3 a článek 103 nařízení o společných ustanoveních, jakož i článek 58 nařízení (EU) č. 1306/2013 a od 1. ledna 2023 článek 57 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 ze dne 2. prosince 2021 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013 (Úř. věst. L 435, 6.12.2021, s. 187).

⁽⁴⁵⁾ Platby mohou být přerušeny, pokud: a) existují důkazy o možných závažných nedostacích, aniž by byla přijata nápravná opatření; b) Komise musí provést dodatečné kontroly poté, co obdrží informace o tom, že výdaje v žádosti o platbu mohou souviset s nesrovnalostí. Platby mohou být pozastaveny, pokud: a) členský stát nepřijal nezbytná opatření k nápravě situace, která vedla k přerušeni platební lhůty podle článku 96 nařízení o společných ustanoveních; b) existuje závažný nedostatek; c) výdaje v žádostech o platbu souvisejí s nesrovnalostí, která nebyla napravena; d) existuje odůvodněné stanovisko Komise týkající se řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 Smlouvy o fungování EU v záležitosti, která ohrožuje legalitu a správnost výdajů. Finanční opravy se provedou, pokud: a) existuje závažný nedostatek, který ohrožuje podporu z fondů již uhrazenou do programu; b) výdaje obsažené ve schválených účtech obsahují nesrovnalosti, které členský stát nezjistil a neohlásil; c) členský stát nesplnil před zahájením postupu finančních oprav Komisi své povinnosti podle článku 97.

o podmíněnosti účinněji chránilo rozpočet Unie a finanční zájmy Unie, čímž by se prokázala jeho přidaná hodnota. V opačném případě by přidaná hodnota a účinnost nařízení jakožto obecného a horizontálního nástroje zaměřeného na ochranu rozpočtu Unie a finančních zájmů Unie ztratila svůj užitečný účinek.

41. Komise se domnívá, že k určení účinnosti ochrany poskytované nařízením o podmíněnosti ve srovnání s jinými stávajícími nástroji na ochranu finančních zájmů Unie lze použít níže uvedená orientační kritéria.
42. První kritérium se týká rozsahu dopadu na rozpočet Unie a/nebo rozsahu rizika, které může porušení zásad právního státu představovat pro účinnost jeho řádného finančního řízení nebo ochranu finančních zájmů Unie. Zejména postupy podle jiných finančních pravidel Unie se mohou vztahovat pouze na konkrétní výdajové programy, a proto by v některých případech mohly být nedostatečné pro případy porušení zásad právního státu, které jsou „rozsáhlé nebo vznikly v důsledku opakujících se praktik či opomenutí ze strany veřejných orgánů nebo obecných opatření přijatých těmito orgány“⁽⁴⁶⁾. K tomu může dojít i v případech, kdy porušení zásad právního státu s sebou nese vážné riziko, že ovlivní řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie, zatímco jiné finanční předpisy Unie by se namísto toho mohly týkat účinků na rozpočet Unie, které se již projeví. Například pokud vnitrostátní právní předpisy omezují trestní odpovědnost za podvod nebo korupci nebo oslabují právní rámec pro boj proti podvodům a korupci nebo předcházení střetům zájmů, nemusí být případy podvodů, korupce nebo střetu zájmů účinně vyšetřovány a stíhány, což by mohlo vést k vážným rizikům pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo pro ochranu finančních zájmů Unie. Ve stejném duchu mohou obecné právní předpisy, které brání účinnému soudnímu přezkumu rozhodnutí vnitrostátních orgánů spravujících zcela nebo zčásti finanční prostředky Unie nezávislými soudy, představovat rovněž závažná rizika pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie. V takových situacích může Komise dospět k závěru, že použití nařízení o podmíněnosti by mohlo být účinnější než jiné nástroje Unie.
43. Další relevantní kritérium se týká typů dostupných opravných prostředků a jejich vhodnosti pro různé situace. Nařízení o podmíněnosti poskytuje širokou škálu možností, jak řešit specifika příslušného porušení zásad právního státu, přičemž tyto možnosti lze uplatnit kumulativně⁽⁴⁷⁾. Pokud by opravné prostředky dostupné podle jiných právních předpisů Unie byly méně vhodné k řešení příslušného porušení zásad právního státu, mohlo by být nařízení o podmíněnosti považováno za účinnější. Takové situace by mohly nastat v případech, kdy je (nebo hrozí, že bude) obecně dotčen rozpočet Unie, například v důsledku vnitrostátního práva, které brání účinnému soudnímu přezkumu správních rozhodnutí týkajících se plnění rozpočtu Unie nebo brání postoupení příslušných případů Soudnímu dvoru Evropské unie, nebo kvůli nedostatečné nezávislosti vnitrostátních soudů. V takových případech by odkladná nebo zakazující opatření podle nařízení o podmíněnosti uložená kumulativně do doby, než bude příslušné porušování zásad právního státu ukončeno, mohla účinněji chránit rozpočet Unie, jelikož by mohla zabránit nepříznivým dopadům na řádné finanční řízení rozpočtu Unie a na finanční zájmy Unie. To by se mohlo vztahovat na situace, kdy celková finanční rizika pro rozpočet Unie a finanční zájmy Unie převažují nad riziky, která lze řešit v rámci opatření určených pro konkrétní program a dostupných v rámci jednoho odvětvového nástroje.
4. Opatření, která by mohla navrhnout komise – přiměřenost
44. Jakmile Komise v souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení o podmíněnosti zjistí, že jsou splněny podmínky pro zahájení uplatňování nařízení o podmíněnosti, navrhne Radě přiměřená⁽⁴⁸⁾ opatření, což znamená, že musí být vhodná a nezbytná k řešení zjištěných problémů a k ochraně rozpočtu Unie nebo finančních zájmů Unie, aniž by překračovala rámec toho, co je nezbytné k dosažení jejich cíle.
45. Soudní dvůr rozhodl, že podle čl. 5 odst. 3 nařízení by opatření měla být striktně přiměřená, tj. „omezena na to, co je nezbytně nutné s ohledem na skutečný nebo potenciální dopad porušení zásad právního státu na finanční řízení rozpočtu Unie nebo finanční zájmy Unie“⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁶⁾ Viz článek 15 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁴⁷⁾ Viz článek 5 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁴⁸⁾ Viz čl. 5 odst. 3 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁴⁹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 112.

46. V této souvislosti Komise náležitě zohlední povahu, dobu trvání, závažnost a rozsah daného porušení zásad právního státu ⁽⁵⁰⁾. Vzhledem k tomu, že tato kritéria pomáhají určit rozsah dopadu, který se může lišit v závislosti na povaze zjištěných případů porušení zásad právního státu, jejich zohlednění ovlivňuje posouzení přiměřenosti opatření ⁽⁵¹⁾. Ačkoli není možné předem definovat a zvážit všechny možné druhy porušení zásad právního státu, jakož i jejich přesný dopad na rozpočet Unie nebo finanční zájmy Unie, Komise v této fázi a vzhledem k neexistenci zkušeností s uplatňováním nařízení o podmíněnosti přezkoumá níže uvedené prvky ve vztahu ke každé z těchto charakteristik.
47. Pokud jde o povahu porušení, všechny případy porušení zásad právního státu jsou relevantní pro uplatňování nařízení o podmíněnosti, pokud ovlivňují nebo vážně ohrožují řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo finanční zájmy Unie. Situace uvedené v článku 3 nařízení o podmíněnosti však mají zvláštní význam, neboť jsou v něm výslovně zmíněny. To však neznamená, že jiné případy porušení zásad právního státu podobné povahy budou považovány za méně významné. Ve svém posouzení Komise rovněž náležitě zohlední další znaky porušení zásad právního státu, jako je to, zda je dané porušení inherentně nebo úzce spjato s procesem, v jehož rámci dotčený členský stát využívá finanční prostředky Unie (například v případech nesprávného fungování orgánů veřejné moci, které rozhodují o udělení grantů nebo zakázek financovaných z rozpočtu Unie), přičemž v takovém případě může být dopad na rozpočet Unie nebo finanční zájmy Unie obzvláště významný.
48. Pokud jde o dobu trvání, je pravděpodobné, že čím déle porušení zásad právního státu trvá nebo čím více se opakuje, tím spíše bude obecně nepříznivě ovlivňovat nebo vážně ohrožovat řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo finanční zájmy Unie. Tento závěr tak bude mít rovněž vliv na posouzení Komise ohledně přiměřenosti opatření, která může navrhnout.
49. Pokud jde o závažnost porušení zásad právního státu, Komise se domnívá, že pokud se jeden nebo několik případů porušení zásad právního státu týká důležitých částí veřejného sektoru členského státu, jako je zákonodárná složka a/nebo soudnictví, které mohou mít potenciální negativní dopad na řízení rozpočtu Unie vnitrostátními orgány, nebo pokud je porušení zásad právního státu systémové nebo rozšířené, měly by být tyto faktory zohledněny, pokud jde o přiměřenost opatření. Pokud jde o rozsah porušení zásad právního státu, Komise se domnívá, že pokud porušení zásad právního státu ovlivňuje nebo hrozí, že ovlivní více programů nebo fondů Unie, lze očekávat, že jeho dopad na rozpočet Unie nebo finanční zájmy Unie bude podstatný. Závažnost porušení zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti se bude obecně odrážet v závažnosti jeho skutečného nebo potenciálního dopadu na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo na finanční zájmy Unie.
50. Komise se domnívá, že kumulativní existence nebo neexistence výše uvedených prvků posuzovaných s ohledem na skutečný nebo potenciální dopad příslušného porušení zásad právního státu na rozpočet Unie nebo na ochranu finančních zájmů Unie může být vodítkem pro posouzení přiměřenosti opatření, která mají být navržena podle daného nařízení. Systémové porušování zásad právního státu, které kumulativním způsobem a/nebo po významnou dobu ovlivňuje řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo finanční zájmy Unie, proto může být důvodem k navržení opatření s významným finančním dopadem pro dotčený členský stát.
51. Kromě těchto prvků může Komise vzít v úvahu i další faktory, zejména záměr členského státu ukončit porušování zásad právního státu, míru spolupráce dotčeného členského státu ⁽⁵²⁾ nebo jeho odmítnutí loajálně spolupracovat s Komisí v rámci postupů podle nařízení o podmíněnosti nebo možné přetrvávání či opakování podobných případů porušení zásad právního státu, a to i přes dřívější doporučení nebo návrhy opatření předložené Komisí.

⁽⁵⁰⁾ Viz čl. 5 odst. 3 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁵¹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 331; a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 361.

⁽⁵²⁾ Viz 18. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti.

Záměr a míra spolupráce členského státu jsou rovněž relevantní pro určení doby trvání a rozsahu porušování zásad právního státu ⁽⁵³⁾. Komise při zvažování těchto faktorů zajistí objektivní a nestranné posouzení.

52. Nařízení o podmíněnosti vyžaduje, aby se opatření pokud možno zaměřovala na „činnosti Unie, které jsou daným porušováním dotčeny“ ⁽⁵⁴⁾. Komise ve svém návrhu uvede konkrétní programy nebo fondy, jichž se případy porušení zásad právního státu týkají nebo u nichž hrozí, že jimi budou dotčeny, a pokud možno navrhne opatření zaměřená na uvedené programy nebo fondy. Avšak v případech, kdy to není možné, včetně případů, kdy má porušení zásad právního státu dopad na výběr vlastních zdrojů Unie, umožňuje nařízení o podmíněnosti přijmout opatření týkající se jiných činností Unie než těch, které jsou porušením zásad právního státu dotčeny. Soudní dvůr rozhodl, že se to může týkat situací, kdy posledně zmíněné činnosti nemohou ⁽⁵⁵⁾ nebo již nemohou být řešeny nebo mohou být řešeny pouze nedostatečně, aby bylo dosaženo cíle nařízení o podmíněnosti, který spočívá v zajištění ochrany rozpočtu Unie jako celku, takže uvedená opatření jsou k dosažení tohoto cíle nezbytná ⁽⁵⁶⁾. Jinak by nařízení o podmíněnosti nemohlo svého cíle dosáhnout. Kromě toho v případech, kdy se nařízení o podmíněnosti použije dodatečně nebo později na jiné právní předpisy Unie, vezme Komise v úvahu celkový dopad opatření s cílem zajistit dodržování zásady proporcionality.
53. Při posuzování přiměřenosti navrhovaných opatření musí Komise v souladu s čl. 6 odst. 8 nařízení o podmíněnosti rovněž zohlednit stejné zdroje, které byly použity ke zjištění porušení zásad právního státu, jak je uvedeno v bodě 5.2 těchto pokynů.
5. **Postup a metodika procesu posuzování**
- 5.1. *Předběžné posouzení Komise*
54. Za účelem zjištění a posouzení případů porušování zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti provede Komise důkladné kvalitativní posouzení jednotlivých případů náležitě zohledňující konkrétní okolnosti a kontexty, které bude založeno na zásadách a rysech metodiky uvedených v následujících odstavcích těchto pokynů.
55. Komise provede své posouzení objektivně, nestranně a spravedlivě ⁽⁵⁷⁾.
56. Objektivita vyžaduje, aby posouzení vycházelo ze skutečných faktů nebo důkazů, které má Komise k dispozici. Kromě různých kontaktů mezi Komisí, jinými subjekty a členskými státy se v čl. 6 odst. 4 nařízení o podmíněnosti rovněž jasně stanoví, že Komise si může vyžádat jakékoli další informace, které jsou nezbytné pro provedení posouzení, a že tak bude činit, pokud to uzná za vhodné. Může například požádat o další informace, jež mají potvrdit splnění podmínek pro uplatňování nařízení o podmíněnosti, posoudit rozsah dopadu na rozpočet Unie nebo na ochranu finančních zájmů Unie (nebo riziko takového dopadu) nebo podrobněji posoudit nápravná opatření, která členský stát zavedl nebo plánuje zavést. Vzhledem k tomu, že jedním z klíčových cílů nařízení o podmíněnosti je, že má být použito jako preventivní nástroj na ochranu rozpočtu Unie a finančních zájmů Unie, snaží se Komise zajistit s dotčeným členským státem upřímný dialog a spolupráci a zároveň zajistit správné tempo postupu.
57. Nestrannost při posuzování případů podle nařízení o podmíněnosti znamená rovné zacházení mezi členskými státy. Podle ustanovení čl. 4 odst. 2 SEU má Unie rovněž respektovat rovnost členských států před Smlouvami. V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie to v první řadě znamená, že se srovnatelnými situacemi nesmí být zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno ⁽⁵⁸⁾ zvláštními okolnostmi charakterizujícími každou konkrétní situaci. I když musí Komise při svém posuzování zohlednit zvláštní rysy právního systému dotčeného členského státu a prostor pro uvážení, který má při

⁽⁵³⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 332.

⁽⁵⁴⁾ Viz čl. 5 odst. 3 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁵⁵⁾ Například v případech, kdy bude dopad porušení zásad právního státu zjištěn u příjmů rozpočtu Unie.

⁽⁵⁶⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 275.

⁽⁵⁷⁾ Viz 16. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti.

⁽⁵⁸⁾ Viz mimo jiné rozsudek ze dne 20. září 1988, Španělské království v. Rada Evropských společenství, 203/86, ECLI:EU:C:1988:420, bod 25. Novější judikatura viz rozsudek ze dne 8. října 2020, Universitatea „Lucian Blaga“ Sibiu a další, C-644/19, ECLI:EU:C:2020:810, bod 44.

uplatňování zásad právního státu, neznamená to, že se povinnosti týkající se výsledku, kterého má být dosaženo, z nich vyplývající mohou v jednotlivých členských státech lišit. Soudní dvůr rozhodl, že dodržování zásad právního státu by mělo být posuzováno na základě jednotných kritérií a že obsah zásad právního státu je jasný, stanoví jasné a přesné závazné povinnosti týkající se výsledku a je členským státům dobře znám⁽⁵⁹⁾. Soudní dvůr rozhodl, že členské státy mohou s dostatečnou přesností určit základní obsah a požadavky vyplývající z každé ze zásad uvedených v čl. 2 písm. a) nařízení⁽⁶⁰⁾.

58. Pokud jde o spravedlivost posouzení podle nařízení o podmíněnosti, Komise se domnívá, že to znamená zaujmout komplexní stanovisko ke všem zvažovaným okolnostem s cílem zjistit případy porušování zásad právního státu, které jsou podle nařízení o podmíněnosti relevantní.
59. Útvary Komise nejprve prověří, zda příslušné zdroje odkazují na porušování zásad právního státu, které již bylo zjištěno, nebo pokud nebylo dříve zjištěno, zda existují oprávněné důvody se domnívat, že k takovému porušování zásad právního státu došlo. Za tímto účelem se Komise domnívá, že konečná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie jsou pravomocná. Poté ověří, zda se toto porušování zásad právního státu týká situace nebo jednání orgánů, které jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení.
60. Zadruhé, jelikož pouhé zjištění, že došlo k porušování zásad právního státu, nepostačuje k uplatnění nařízení o podmíněnosti, útvary Komise posoudí, zda porušování zásad právního státu ovlivňuje nebo vážně ohrožuje řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo finanční zájmy Unie, a to s ohledem na kritéria analyzovaná v bodě 2.2 těchto pokynů. Komise bude klást zvláštní důraz na nápravná nebo jiná opatření, které již přijala v podobných případech v rámci postupů uvedených v bodě 3 výše nebo jiných postupů práva Unie, za předpokladu, že tyto postupy souvisely se situacemi, které naznačují porušování zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti.
61. Útvary Komise nakonec posoudí, zda má zjištěné porušování zásad právního státu dostatečně přímou souvislost s dopady na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo na finanční zájmy Unie. Pro tento účel považuje Komise za mimořádně relevantní konečná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie a předchozí nápravná nebo jiná opatření, která již přijala v podobných případech v rámci postupů uvedených v bodě 3 výše.

5.2. Zdroje informací

62. Komise usiluje o pečlivé a důkladné posouzení otázek relevantních pro uplatňování nařízení o podmíněnosti, a to na základě široké škály důkazů, pokud je to relevantní pro splnění podmínek pro uplatňování nařízení o podmíněnosti. Rozsah a působnost důkazů budou zváženy na základě skutkové podstaty jednotlivých případů a s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem. Komise zajistí, aby informace, které používá, byly relevantní a aby zdroje těchto informací byly spolehlivé.

5.2.1. Obecné zdroje informací

63. Aby dospěla k vlastním závěrům, zda jsou podmínky nařízení splněny, bude se Komise ke zjišťování, křížové kontrole a posuzování příslušných případů porušování zásad právního státu snažit využívat několik zdrojů. V nařízení o podmíněnosti jsou v 16. bodě odůvodnění uvedeny konkrétní zdroje, jako jsou „rozsudky Soudního dvora Evropské unie, zprávy Účetního dvora, výroční zpráva Komise o právním státu a srovnávací přehled EU o soudnictví, zprávy úřadu OLAF a Úřadu evropského veřejného žalobce a informace, které případně poskytl, a závěry a doporučení všech příslušných mezinárodních organizací a sítí, včetně orgánů Rady Evropy, jako je

⁽⁵⁹⁾ Viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 233 a 235 a rozsudek ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 265 a 283.

⁽⁶⁰⁾ Viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 240.

Skupina států proti korupci Rady Evropy (GRECO) a Benátská komise, zejména její kontrolní seznam týkající se právního státu, a evropské sítě nejvyšších soudů a rad pro soudnictví“.

64. Kromě těchto zdrojů, které nemají zvláštní nebo absolutní důkazní hodnotu, zohlední Komise v případě potřeby i další relevantní informace. Může se jednat například o výroční zprávy Komise o ochraně finančních zájmů Evropské unie a boji proti podvodům (dále jen „zprávy o ochraně finančních zájmů Unie“) a související výroční usnesení Evropského parlamentu, informace, z nichž vycházely příslušné zprávy Komise, úřadu OLAF a Úřadu evropského veřejného žalobce, informace obsažené ve zprávách útvarů Komise o auditu, jakož i informace získané od vnitrostátních orgánů a zúčastněných stran a další veřejně dostupné informace, jako jsou rozsudky vnitrostátních soudů nebo rozhodnutí vnitrostátních orgánů.
65. Komise rovněž může přímo kontaktovat jiné subjekty a uznávané instituce, jako je národní koordinační služba pro boj proti podvodům (AFCOS). Ačkoli se v 16. bodě odůvodnění nařízení o podmíněnosti uvádí, že „za účelem vypracování důkladného kvalitativního posouzení by mohla Komise v případě potřeby konzultovat Agenturu Evropské unie pro základní práva a Benátskou komisi“, není možnost těchto konzultací omezena na tyto dva subjekty a Komise se obrátí na jakýkoli orgán nebo subjekt, který za účelem zjištění případů porušování zásad právního státu a lepšího posuzování případů podle nařízení o podmíněnosti považuje za nezbytný.

5.2.2. Stížnosti

66. Dalším cenným zdrojem informací jsou odůvodněné stížnosti třetích stran, jež mohou mít relevantní informace a důkazy o případech porušování zásad právního státu, které mohou dostatečně přímo ovlivnit nebo vážně ohrozit řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie.
67. Nařízení o podmíněnosti jakožto rozpočtový nástroj neposkytuje opravné prostředky ani práva na nápravu, o něž by stěžovatel mohl žádat ⁽⁶¹⁾. Stěžovatelé, kteří se domáhají jim určených nápravných opatření, včetně náhrady škody, je nemohou získat od Komise, ale mohou zvážit podání stížností u vnitrostátních orgánů nebo podání žalob u vnitrostátních soudů. Evropská unie nabízí prostředky pro podávání stížností na úrovni EU. Konkrétně v případě členského státu, který nedodržuje právo Unie, může porušení Komisi oznámit kterýkoli občan, podnik nebo jiná zúčastněná strana ⁽⁶²⁾.
68. Po obdržení stížnosti týkající se nařízení o podmíněnosti útvary Komise posoudí, zda stížnost obsahuje podložené informace a důkazy, které může Komise použít pro své posouzení podle nařízení o podmíněnosti. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že stížnosti, které se týkají porušování zásad právního státu, ale neobsahují žádnou zmínku o možném dopadu nebo rizicích pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie, nebudou představovat dostatečný důvod domnívat se, že podmínky podle nařízení jsou splněny, pokud Komise tento dopad nebo tato rizika nezjistí na základě dalších důvodů. V závislosti na okolnostech každého případu mohou útvary Komise vyzvat stěžovatele, aby ve stanovené lhůtě poskytli další informace na podporu stížnosti. Nebudou-li ve stanovené lhůtě poskytnuty žádné další informace, Komise záznamy o předložených informacích uchová, ale nemůže se stížností dále zabývat.
69. Pokud jsou předložené informace dostatečně podložené a relevantní pro účely posouzení Komisí, mohou si útvary Komise v případě potřeby vyžádat další informace nebo důkazy. Považují-li to útvary Komise za vhodné, mohou se rovněž setkat se stěžovatelem nebo jeho zástupci, aby objasnili vznesená tvrzení a projednali konkrétní otázky týkající se stížnosti. V souvislosti s informacemi předloženými stěžovatelem mohou útvary Komise rovněž kontaktovat jiné subjekty nebo instituce, aby si informace a důkazy poskytnuté stěžovatelem v souladu s čl. 6

⁽⁶¹⁾ Tím není dotčena ochrana legitimních práv konečných příjemců a příjemců finančních prostředků Unie podle nařízení o podmíněnosti, viz bod 6.

⁽⁶²⁾ Seznam těchto dalších zdrojů, včetně formuláře pro podání stížnosti pro porušování práva Unie, je k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/info/about-european-commission/contact/problems-and-complaints/complaints-about-breaches-eu-law/how-make-complaint-eu-level_cs.

odst. 4 nařízení o podmíněnosti ověřily nebo doplnily.

70. Komise se vynasnaží informovat stěžovatele o opatřeních, která navrhuje přijmout v orientační lhůtě [osmi měsíců] od obdržení stížnosti. To však závisí na okolnostech konkrétního případu a zejména na tom, zda Komise obdržela od stěžovatele dostatečné informace. Pokud se Komise rozhodne zahájit postup podle článku 6 nařízení o podmíněnosti a navrhne Radě vhodná opatření, informuje o tom v zásadě stěžovatele 1) po zaslání dopisu s oznámením členskému státu a 2) po zaslání svého návrhu Radě.
71. S cílem usnadnit podávání stížností podle nařízení o podmíněnosti zřídila Komise v rámci Ústřední finanční služby Generálního ředitelství pro rozpočet zvláštní e-mailovou schránku BUDG-CONDITIONALITY-REGIME-COMPLAINTS@ec.europa.eu, jejímž prostřednictvím může třetí strana Komisi upozornit na údajné případy porušování zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti. V příloze II pokynů jsou stanoveny informace, které mohou být uvedeny při kontaktování Komise, jakož i doporučený formulář, který lze pro podávání takových stížností použít. Není-li dohodnuto jinak, bude totožnost stěžovatele přísně důvěrná a Komise zajistí, aby byla dodržována pravidla stanovená ve směrnici (EU) 2019/1937 ⁽⁶³⁾.

5.2.3. Předběžné kontakty s dotčeným členským státem

72. Je-li to nezbytné pro účely předběžného posouzení, může Komise před zasláním písemného oznámení podle čl. 6 odst. 1 nařízení o podmíněnosti kontaktovat dotčený členský stát. Pokud tedy Komise v návaznosti na stížnost nebo na základě jakýchkoli jiných shromážděných informací není dosud schopna určit, zda má dostatečné důvody se domnívat, že jsou podmínky článku 4 nařízení splněny, měla by mít možnost kontaktovat dotčený členský stát, aby shromáždila potřebné informace nebo vysvětlení v přiměřené a odpovídající lhůtě. Ve stejné lhůtě může členský stát situaci napravit.
73. V takových případech bude Komise usilovat o otevřený dialog s dotčeným členským státem s cílem umožnit posílenou spolupráci a řešit případné obavy již v počáteční fázi. Tento přístup rovněž odráží zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU, jakož i skutečnost, že jedním z hlavních cílů nařízení o podmíněnosti je prevence. Pokud Komise požádá členský stát o prvotní písemné vysvětlení, stanoví lhůty, které zohlední rozsah a složitost požadovaných vysvětlení.
74. Pokud dotčený členský stát ve lhůtě stanovené Komisí nereaguje nebo nespolupracuje, dokončí Komise neprodleně své předběžné posouzení na základě informací, které má k dispozici.
75. Při předběžných kontaktech s členskými státy, které jsou považovány za nezbytné, bude Komise u všech členských států uplatňovat stejné zásady objektivitu, nestrannosti a spravedlivosti, přičemž bude stejně postupovat v průběhu celého postupu a jeho posuzování.

5.3. Formální postup podle článku 6 nařízení o podmíněnosti

76. Pokud Komise usoudí, že má dostatečné důvody se domnívat, že jsou podmínky pro přijetí opatření podle nařízení o podmíněnosti splněny a že by jiné postupy stanovené v právních předpisech Unie neumožnily chránit rozpočet Unie účinnějším způsobem, zašle dotčenému členskému státu písemné oznámení, ve kterém uvede věcné prvky a konkrétní důvody, o které své zjištění opírá, a zahájí postup podle článku 6 nařízení o podmíněnosti (dále jen „postup“).

⁽⁶³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

77. Dotčený členský stát by měl požadované informace poskytnout a může navrhnout nebo přijmout nápravná opatření, která mají řešit zjištění uvedená v písemném oznámení Komise nebo v žádosti o připomínky podle čl. 6 odst. 7 nařízení o podmíněnosti ve lhůtě stanovené Komisí, která nesmí být kratší než jeden měsíc a delší než tři měsíce ode dne oznámení nebo žádosti o připomínky ⁽⁶⁴⁾. Pokud Komise po výměně informací podle čl. 6 odst. 1 až 7 nařízení o podmíněnosti zjistí, že podmínky pro uplatňování nařízení o podmíněnosti jsou splněny, a domnívá se, že nápravná opatření, která byla případně nabídnuta, nejsou přiměřená, navrhne Radě, aby přijala opatření na ochranu rozpočtu Unie nebo finančních zájmů Unie.
78. Při rozhodování, zda opatření navrhne, Komise řádně posoudí obdržené informace a případné připomínky dotčeného členského státu obdržené v rámci postupu ⁽⁶⁵⁾, jakož i přiměřenost nápravných opatření navržených v průběhu postupu. Při posuzování opatření, která mohou být navržena, bude Komise rovněž vycházet ze všech informací shromážděných v souvislosti s případnými předběžnými kontakty s dotčeným členským státem, případně i před zahájením postupu, jakož i z veškerých relevantních informací z dostupných zdrojů, včetně rozhodnutí, závěrů a doporučení orgánů a subjektů Unie, jiných příslušných mezinárodních organizací a dalších uznávaných institucí.
79. Kromě toho, že má postup zaručovat procesní práva dotčeného členského státu, bude probíhat rovněž v souladu se zásadami objektivity, nestrannosti a rovného zacházení s dotčeným členským státem a bude prováděn na základě nestranného přístupu založeného na důkazech ⁽⁶⁶⁾. V souladu s 23. bodem odůvodnění nařízení o podmíněnosti je Komise odhodlána co nejvhodnějším způsobem využít svých práv podle článku 237 SFEU a jednacího řádu Rady ⁽⁶⁷⁾, a zajistit tak, aby Rada o návrhu opatření rozhodla včas ⁽⁶⁸⁾.

5.4. Postup rušení opatření

80. Poté, co Rada přijme opatření, bude Komise situaci v dotčeném členském státě pravidelně sledovat. Podle čl. 7 odst. 2 nařízení o podmíněnosti Komise na žádost dotčeného členského státu nebo z vlastního podnětu a nejpozději jeden rok od přijetí opatření Radou znovu posoudí situaci v dotčeném členském státě s přihlédnutím k důkazům, které dotčený členský stát předložil, jakož i i přiměřenost nápravných opatření přijatých dotčeným členským státem.
81. Dotčený členský stát může kdykoli přijmout nová nápravná opatření a zaslat Komisi písemné oznámení obsahující důkazy o tom, že podmínky pro přijetí opatření již nejsou splněny.
82. Při posuzování písemného oznámení předloženého dotčeným členským státem nebo jakýchkoli jiných informací, které Komise shromáždila po přijetí opatření Radou, bude Komise postupovat v souladu s metodikou a zásadami objektivity, nestrannosti a spravedlivosti uvedenými v bodě 5.1 těchto pokynů. Při posuzování bude Komise vycházet ze všech zdrojů informací uvedených v bodě 5.2 těchto pokynů ⁽⁶⁹⁾, které byly shromážděny po přijetí opatření Radou.
83. Pokud po posouzení písemného oznámení předloženého členským státem nebo po posouzení jakýchkoli jiných informací, které Komise shromáždila po přijetí opatření Radou, nemůže Komise rozumně určit, že situace, která vedla k přijetí opatření, byla napravena, může si před dokončením svého posouzení v souladu s čl. 7 odst. 2 posledním pododstavcem a čl. 6 odst. 4 nařízení o podmíněnosti vyžádat další informace od dotčeného členského státu nebo jakékoli třetí strany, která může mít příslušné informace k dispozici.

⁽⁶⁴⁾ Viz čl. 6 odst. 5 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁶⁵⁾ Viz čl. 6 odst. 7 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁶⁶⁾ Viz 26. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti.

⁽⁶⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád (Úř. věst. L 325, 11.12.2009, s. 35).

⁽⁶⁸⁾ Viz čl. 6 odst. 10 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁶⁹⁾ V souladu s čl. 7 odst. 2 posledním pododstavcem a čl. 6 odst. 3 nařízení o podmíněnosti.

84. Dotčený členský stát by měl požadované informace poskytnout a může navrhnout nebo upravit původně navrhovaná nápravná opatření s cílem řešit obavy Komise ve lhůtě stanovené Komisí, která nesmí být kratší než jeden měsíc a delší než tři měsíce ode dne oznámení nebo žádosti o připomínky ⁽⁷⁰⁾. Pokud se Komise po této výměně informací a konečném posouzení domnívá, že situace vedoucí k přijetí opatření byla napravena, předloží Radě návrh prováděcího rozhodnutí o zrušení přijatých opatření v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení o podmíněnosti. Pokud se Komise domnívá, že situace vedoucí k přijetí opatření byla napravena částečně, předloží Radě návrh prováděcího rozhodnutí o úpravě přijatých opatření.
85. Opatření mohou být zrušena nebo upravena i v případě, kdy porušování zásad právního státu sice přetrvává, ale nemá již dopad na rozpočet Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie ⁽⁷¹⁾. Pokud se Komise domnívá, že situace vedoucí k přijetí opatření nebyla napravena, zašle dotčenému členskému státu odůvodněné rozhodnutí a informuje o tom Radu.
86. Kromě toho, že má postup zaručovat procesní práva dotčeného členského státu, bude probíhat rovněž v souladu se zásadami objektivit, nestrannosti a rovného zacházení s dotčeným členským státem a bude prováděn na základě nestranného přístupu založeného na důkazech ⁽⁷²⁾. V souladu s 23. bodem odůvodnění nařízení o podmíněnosti je Komise odhodlána co nejvhodnějším způsobem využít svých práv podle článku 237 SFEU a jednacího řádu Rady ⁽⁷³⁾, a zajistit tak, aby Rada rozhodnutí o návrhu na zrušení nebo úpravu opatření ⁽⁷⁴⁾ přijala včas.
- 6. Ochrana legitimních práv konečných příjemců a příjemců finančních prostředků unie podle nařízení o podmíněnosti**
87. Opatření přijatá podle nařízení o podmíněnosti budou mít finanční nebo hospodářský dopad. Tento dopad by však měl být omezen na dotčený členský stát nebo v konkrétních případech na určité vnitrostátní subjekty spravující finanční prostředky. Pokud rozhodnutí, kterým se opatření přijímají, nestanoví jinak na základě řádně odůvodněných důvodů v souladu s platnými pravidly Unie, uložením těchto opatření by neměly být dotčeny již existující povinnosti vládních subjektů nebo členských států provádět platby konečným příjemcům nebo příjemcům, kteří mají na tyto platby nárok v rámci příslušného programu nebo fondu Unie.
88. Opatření se mohou týkat finančních prostředků Unie nebo programů Unie v rámci všech způsobů řízení rozpočtu Unie, tj. prováděných přímo (spravovaných útvary Komise nebo prostřednictvím výkonných agentur ⁽⁷⁵⁾), nepřímo (jedním ze subjektů uvedených v čl. 62 odst. 1 písm. c) finančního nařízení) nebo společně s členskými státy (sdílené řízení ⁽⁷⁶⁾).
89. Uložením opatření nejsou dotčeny již existující povinnosti vládních subjektů nebo členských států provádět program nebo využívat fond v rámci jakéhokoli způsobu řízení, zejména jejich právní povinnosti provádět platby konečným příjemcům nebo příjemcům, jak je stanoveno v platných nástrojích Unie a v konkrétních právních aktech, které tyto povinnosti vytvořily, pokud rozhodnutí o uložení opatření nestanoví jinak.
90. Jinými slovy, vládní subjekty nebo členské státy nemohou použít vhodná opatření přijatá Radou jako odůvodnění k tomu, aby se zprostily svých již existujících povinností vůči konečným příjemcům nebo příjemcům, které se týkají plateb podle příslušných platných pravidel.

⁽⁷⁰⁾ Viz čl. 7 odst. 2 poslední věta ve spojení s čl. 6 odst. 5 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁷¹⁾ Viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 178 a rozsudek ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 217.

⁽⁷²⁾ Viz 26. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti.

⁽⁷³⁾ Rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád (Úř. věst. L 325, 11.12.2009, s. 35).

⁽⁷⁴⁾ Viz čl. 6 odst. 10 nařízení o podmíněnosti.

⁽⁷⁵⁾ Viz čl. 62 odst. 1 písm. a) finančního nařízení.

⁽⁷⁶⁾ Viz článek 63 finančního nařízení.

91. Podle čl. 5 odst. 2 nařízení o podmíněnosti nemá uložení vhodných opatření vliv na povinnosti vládních subjektů nebo členských států provádět program nebo využívat fond, a zejména na jejich povinnosti vůči konečným příjemcům nebo příjemcům, pokud rozhodnutí, kterým se opatření přijímají, nestanoví jinak. Komise má za to, že závěr ohledně toho, zda práva příjemců nebo konečných příjemců mohou být oprávněně ovlivněna vhodnými opatřeními, vyžaduje analýzu jednotlivých případů, a Komise posoudí veškeré informace, které jsou v tomto ohledu relevantní. V této fázi se domnívá, že v zásadě pokud se příjemce nebo konečný příjemce podílel na porušování zásad právního státu, například v případech korupce, systémových podvodů a střetů zájmů, mohou mít na tohoto příjemce nebo konečného příjemce dopad i opatření, která mají být přijata podle nařízení o podmíněnosti. Pokud si je Komise takových případů vědoma, zahrne do svého návrhu Radě i) svůj závěr ohledně toho, zda by navrhovaná opatření měla mít dopad na konkrétní konečné příjemce nebo příjemce, ii) důvody pro tento závěr a iii) svůj konkrétní návrh týkající se těchto příjemců nebo konečných příjemců.

Informační nástroje a podávání zpráv

92. Příjemci nebo koneční příjemci programů nebo finančních prostředků Unie by měli být informováni o svých právech podle nařízení o podmíněnosti. Za tímto účelem zřídila Komise zvláštní internetovou stránku https://ec.europa.eu/info/strategy/eu-budget/protection-eu-budget/rule-law-conditionality-regulation_cs, na níž mohou občané, včetně příjemců nebo konečných příjemců, nalézt neformální pokyny. Rovněž mohou Komisi předkládat informace o otázkách, které jsou relevantní pro uplatňování nařízení o podmíněnosti, a to vyplněním formuláře pro podání stížnosti, který je k dispozici na uvedené internetové stránce, a jeho odesláním do zvláštní e-mailové schránky BUDG-CONDITIONALITY-REGIME-COMPLAINTS@ec.europa.eu. Komise na svých internetových stránkách zveřejní informace o opatřeních přijatých Radou na základě návrhu Komise, aby příjemci a koneční příjemci byli seznámeni s opatřeními uloženými každému členskému státu.
93. Pokud poté, co Rada uloží vhodná opatření podle nařízení o podmíněnosti, dotčený členský stát odmítne uhradit platby příjemcům nebo konečným příjemcům programů nebo finančních prostředků Unie, jichž se opatření týkají, měli by se dotčení příjemci nebo koneční příjemci nejprve obrátit na příslušné vnitrostátní orgány s využitím všech opatření, která mají k dispozici podle platných vnitrostátních předpisů, včetně stížností adresovaných příslušnému orgánu dotčeného členského státu. V případě, že takové opatření není k dispozici nebo je neúčinné⁽⁷⁷⁾, měli by příjemci informovat Komisi, a je-li to možné, poskytnout v tomto ohledu příslušné důkazy. Členské státy by měly zajistit, aby byly právní kroky v souladu s platným právním rámcem náležitě sledovány.
94. Příjemci nebo koneční příjemci by mohli informovat Komisi o možných porušeních čl. 5 odst. 2 nařízení o podmíněnosti v případě, že se jich přímo dotýkají. Příjemci nebo koneční příjemci by ve svých podáních měli jasně uvést i) právní základ svého nároku na obdržení platby od členského státu, ii) nesplnění povinnosti členského státu provést platbu podle pravidel příslušného programu nebo fondu Unie, iii) již podniknuté právní kroky a související výsledek, pokud existují, a poskytnout veškeré nezbytné důkazy a podklady prokazující zahájení příslušných právních kroků, jakož i nesplnění povinností členského státu podle článku 5 nařízení o podmíněnosti (jsou-li k dispozici). Podání by měla obsahovat všechny informace požadované v příloze III těchto pokynů.
95. Podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a článku 17 služebního řádu nesmějí úředníci a jiní zaměstnanci Evropské unie vyzrazovat informace, které jsou profesním tajemstvím. Komise rovněž zajistí, aby byla dodržována pravidla stanovená ve směrnici (EU) 2019/1937⁽⁷⁸⁾.
96. Při vynakládání finančních prostředků Unie ve sdíleném řízení mají členské státy dotčené opatřeními přijatými podle nařízení o podmíněnosti povinnost podávat Komisi zprávy o konkrétních krocích, které podnikly ke splnění svých povinností platit konečným příjemcům nebo příjemcům v rámci dotčeného fondu nebo programu Unie.

⁽⁷⁷⁾ Například v případech, kdy vnitrostátní orgány nepřiměřeně zpozdí svou odpověď/rozhodnutí o krocích ze strany příjemce.

⁽⁷⁸⁾ Více informací o tom, jak Komise vyřizuje stížnosti, naleznete na adrese: https://ec.europa.eu/info/about-european-commission/contact/problems-and-complaints/complaints-about-breaches-eu-law/how-make-complaint-eu-level_cs

Tyto zprávy by měly zahrnovat informace a důkazy o tomto souladu (např. příslušné účetní záznamy a podklady) a měly by se podávat každé tři měsíce od přijetí opatření ⁽⁷⁹⁾.

97. Na základě zpráv uvedených v čl. 5 odst. 2 nařízení o podmíněnosti a veškerých dalších důkazů poskytnutých dotčeným členským státem nebo jiných shromážděných informací, mimo jiné prostřednictvím informací obdržených od konečných příjemců nebo příjemců, Komise ověří, zda byly splněny platební povinnosti vůči konečným příjemcům nebo příjemcům stanovené v nařízení o podmíněnosti a v jiných platných právních předpisech Unie, pokud jde o vynakládání finančních prostředků v rámci sdíleného řízení. V případě potřeby učiní vše, co je v jejích silách, aby zajistila, že veškeré částky splatné vládními subjekty nebo členskými státy budou skutečně vyplaceny konečným příjemcům nebo příjemcům v souladu s příslušnými odvětvovými pravidly. Například může uplatnit finanční opravy v souladu s platným právem Unie ⁽⁸⁰⁾. Komise může rovněž rozhodnout o zahájení řízení o nesplnění povinnosti proti dotčenému členskému státu s cílem zajistit dodržování povinnosti členského státu zakotvené v čl. 5 odst. 2 nařízení. Před přijetím jakéhokoli opatření k zajištění toho, aby členské státy plnily svou povinnost platit konečným příjemcům nebo příjemcům, Komise zajistí, aby byla dodržována procesní práva dotčeného členského státu.
7. **Přezkoumání těchto pokynů**
98. Komise může tyto pokyny včas přezkoumat, aby zohlednila vývoj své praxe, příslušné změny právních předpisů Unie nebo příslušnou judikaturu Soudního dvora Evropské unie a zároveň zajistila právní jistotu. Při přezkumu pokynů bude Komise konzultovat členské státy a Evropský parlament.

⁽⁷⁹⁾ Viz čl. 5 odst. 2 a 19. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti.

⁽⁸⁰⁾ Viz 19. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti.

PŘÍLOHA I

Porušování zásad právního státu

Příklady porušování zásad právního státu (článek 3 nařízení o podmíněnosti)

- a) ohrožení nezávislosti soudnictví. V této věci uvádí 10. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti, že „nezávislost soudnictví zejména předpokládá, že dotčený soudní orgán je oprávněn na základě relevantních pravidel i praxe vykonávat své soudní funkce zcela samostatně, není hierarchicky vázán ani není podřízen jinému orgánu a od nikoho nepřijímá příkazy či pokyny jakéhokoliv původu, čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly narušit nezávislost rozhodování jeho členů a ovlivnit jejich rozhodnutí. Záruky nezávislosti a nestrannosti vyžadují existenci pravidel, zejména pokud jde o složení orgánu, jmenování, funkční období, jakož i důvody pro zdržení se hlasování, vyloučení pro podjatost a odvolání jeho členů, která umožní rozptýlit jakékoli legitimní pochybnosti jednotlivců, pokud jde o neovlivnitelnost uvedeného orgánu ve vztahu k vnějším skutečnostem a jeho neutralitu ve vztahu k zájmům střetávajícím se ve věci.“
Podle judikatury Evropského soudního dvora „koncepte nezávislosti zejména předpokládá, že daný orgán vykonává své soudní funkce zcela samostatně, není hierarchicky vázán ani podřízen jinému orgánu a od nikoho nepřijímá příkazy či pokyny jakéhokoliv původu, čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly narušit nezávislost rozhodování jeho členů a ovlivnit jejich rozhodnutí“⁽¹⁾.
- b) nepřijetí preventivních nebo nápravných opatření nebo neuložení sankce v případě svévolných nebo protiprávních rozhodnutí orgánů veřejné moci, a to i
- donucovacích orgánů,
 - zadržování finančních a lidských zdrojů, které mají vliv na řádné fungování těchto orgánů,
 - nezajištění vyloučení střetu zájmů.
- Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie „mohou tyto situace vést k nedodržení zásady zákazu svévole výkonné moci nebo zásady účinné soudní ochrany“⁽²⁾.
- c) omezování dostupnosti a účinnosti právních prostředků nápravy, mimo jiné prostřednictvím
- omezujících procesních pravidel,
 - nedostatečného výkonu soudních rozhodnutí,
 - omezování účinného vyšetřování, trestního stíhání nebo trestání případů porušování práva.
- V souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi uvádějí 8. a 9. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti, že:
- „(8) Řádné finanční řízení mohou členské státy zajistit pouze tehdy, pokud orgány veřejné moci jednají v souladu s právem, pokud podvody, včetně daňových podvodů, daňových úniků, korupce, střetu zájmů nebo jiných porušení práva jsou účinně stíhány orgány pověřenými vyšetřováním a trestním stíháním, a pokud mohou být svévolná nebo protiprávní rozhodnutí orgánů veřejné moci, včetně donucovacích orgánů, předmětem účinného soudního přezkumu nezávislými soudy a Soudním dvorem Evropské unie.“
- „(9) Vždy by měla být zaručena nezávislost a nestrannost soudnictví a orgány pověřené vyšetřováním a trestním stíháním by měly být schopny řádně plnit svou funkci. (...) Soudní orgány a orgány pověřené vyšetřováním a trestním stíháním by měly být vybaveny dostatečnými finančními a lidskými zdroji a mít k dispozici postupy, aby jednaly účinně a způsobem, jenž je v plném souladu s právem na spravedlivý proces včetně práva na obhajobu. Pravomocné rozsudky by měly být účinně vykonávány. Tyto podmínky jsou nezbytné jako minimální záruka proti nezákonným a svévolným rozhodnutím orgánů veřejné moci, která by mohla poškodit finanční zájmy Unie.“

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 27. února 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses v. Tribunal de Contas, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117, bod 44. Viz rovněž mimo jiné rozsudek ze dne 24. června 2019, Komise v. Polsko, C-619/18, ECLI:EU:C:2019:531, a rozsudek ze dne 20. dubna 2021, Repubblica v. Il-Prim Ministru, C-896/19, ECLI:EU:C:2021:311.

⁽²⁾ Viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Maďarsko v. Parlament a Rada, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97, bod 245 a citovaná judikatura.

Příklady konkrétních situací nebo jednání orgánů ⁽¹⁾, kterých se může týkat porušení zásad právního státu (čl. 4 odst. 2 nařízení o podmíněnosti)

- a) řádné fungování orgánů, které plní rozpočet Unie, včetně půjček a jiných nástrojů se zárukou z rozpočtu Unie, především v souvislosti s postupy pro zadávání veřejných zakázek nebo udělování grantů;
- b) řádné fungování orgánů, které provádějí finanční kontrolu, sledování a audit, a účinných a transparentních systémů finančního řízení a odpovědnosti – v tomto ohledu Soudní dvůr objasnil, že „výraz ‚účinné a transparentní systémy finančního řízení a odpovědnosti‘ [...] odkazuje na pojem ‚finanční řízení‘, který spadá pod pojem ‚řádné finanční řízení‘ obsažený v samotných Smlouvách, zejména v čl. 310 odst. 5 a čl. 317 prvním pododstavci Smlouvy o fungování EU, a který je v čl. 2 bodě 59 finančního nařízení definován jako plnění rozpočtu v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivitu a účinnosti. Výraz ‚finanční odpovědnost‘ odráží zejména povinnosti v oblasti finanční kontroly, sledování a auditu uvedené v [...] čl. 4 odst. 2 písm. b) [nařízení o podmíněnosti], zatímco výraz ‚účinné a transparentní ... systémy‘ znamená vytvoření nařízeného souboru pravidel, která účinným a transparentním způsobem zajistí uvedené finanční řízení a odpovědnost“ ⁽²⁾. Soudní dvůr rovněž objasnil, že výraz ‚finanční odpovědnost‘ odráží zejména povinnosti v oblasti finanční kontroly, sledování a auditu uvedené v [...] čl. 4 odst. 2 písm. b), zatímco ‚účinné a transparentní ... systémy‘ implikují vytvoření uspořádaného souboru pravidel, která účinným a transparentním způsobem zajistí uvedené finanční řízení a odpovědnost“ ⁽³⁾.
- c) řádné fungování orgánů pověřených vyšetřováním a trestním stíháním v souvislosti s vyšetřováním a stíháním:
- podvodů, včetně daňových podvodů, zejména pokud tyto podvody mohou vést k nevybrání daní, jako je DPH a cla, přímo ovlivňujících zdroje nezbytné k tomu, aby Unie dosáhla svých cílů a prováděla své politiky,
 - korupce nebo jiných případů porušení práva Unie týkajícího se plnění rozpočtu Unie nebo ochrany finančních zájmů Unie;
- d) účinný soudní přezkum jednání nebo opomenutí ze strany orgánů uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a), b) a c) nařízení o podmíněnosti nezávislými soudy. Konkrétně 9. bod odůvodnění nařízení o podmíněnosti uvádí, že „soudní orgány a orgány pověřené vyšetřováním a trestním stíháním by měly být vybaveny dostatečnými finančními a lidskými zdroji a mít k dispozici postupy, aby jednaly účinně a způsobem, jenž je v plném souladu s právem na spravedlivý proces včetně práva na obhajobu. Pravomocné rozsudky by měly být účinně vykonávány. Tyto podmínky jsou nezbytné jako minimální záruka proti nezákonným a svévolným rozhodnutím orgánů veřejné moci, která by mohla poškodit finanční zájmy Unie.“
- e) předcházení podvodům a jejich trestání, včetně daňových podvodů, korupce nebo jiných případů porušení práva Unie týkajícího se plnění rozpočtu Unie nebo ochrany finančních zájmů Unie a ukládání účinných a odrazujících sankcí příjemcům finančních prostředků vnitrostátními soudy nebo správními orgány;
- f) zpětné získávání neoprávněně vyplacených finančních prostředků;
- g) účinná a včasná spolupráce s Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a v závislosti na zapojení dotčených členských států s Úřadem evropského veřejného žalobce (EPPO) při vyšetřování nebo trestním stíhání v souladu s příslušnými akty Unie a se zásadou loajální spolupráce;

⁽¹⁾ Tyto příklady jsou pouze orientační, neboť do oblasti působnosti nařízení o podmíněnosti mohou spadat i jiné situace nebo jednání orgánů, které jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie (srov. čl. 4 odst. 2 písm. h)).

⁽²⁾ Viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 333.

⁽³⁾ Viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98, bod 333.

PŘÍLOHA II

Prvky, které by měla obsahovat stížnost týkající se údajného porušování zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti

Stěžovatelé by měli při kontaktování Komise ohledně údajného porušování zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti uvést tyto údaje:

- totožnost a kontaktní údaje ⁽¹⁾,
- informace o tom, jak byl údajně porušen právní stát (včetně toho, jaké akty nebo opomenutí ze strany orgánů veřejné moci údajně porušují zásady právního státu), a příslušné důkazy,
- informace o tom, jak je údajné porušování relevantní z hlediska nařízení o podmíněnosti (popis toho, jak dostatečně přímo ovlivňuje nebo může závažným způsobem ovlivnit rozpočet Unie nebo finanční zájmy Unie) a příslušné důkazy,
- seznam podkladů, které by mohly být na požádání zaslány Komisi.

Aby se usnadnilo předkládání informací relevantních pro uplatňování nařízení o podmíněnosti a aby se zajistilo, že Komise obdrží relevantní a strukturované informace, lze použít níže uvedený formulář, který je k dispozici na internetových stránkách https://ec.europa.eu/info/strategy/eu-budget/protection-eu-budget/rule-law-conditionality-regulation_cs.

⁽¹⁾ Sdělování údajů o totožnosti stěžovatelů a informací jimi předložených dotyčného členskému státu podléhá jejich předchozímu souhlasu a musí být v souladu mimo jiné s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES.

EVROPSKÁ KOMISE

Stížnost – Porušení zásad právního státu ovlivňující rozpočet nebo finanční zájmy Unie

Nařízení 2020/2092 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie (dále jen „nařízení o podmíněnosti“)

Tento formulář pro podání stížnosti slouží k oznamování porušování zásad právního státu v členském státu, které dostatečně přímo ovlivňuje nebo může závažným způsobem ovlivnit řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo poškozuje či vážně ohrožuje ochranu finančních zájmů Unie, Evropské komisi.

Naopak chcete-li Evropské komisi oznámit jakoukoli jinou stížnost týkající se právního státu, použijte formulář pro podání stížnosti, který je k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/assets/sg/report-a-breach/complaints_cs/

Vyplnění všech polí označených * je povinné. Buďte struční. V případě potřeby pokračujte na samostatné stránce.

1. Osobní a kontaktní údaje

	Stěžovatel*	Váš zástupce (pokud byl určen)
Oslovení (pan/paní/slečna)*		
Jméno*		
Příjmení*		
Organizace:		
Adresa*		
Obec*		
PSČ*		
Země*		
Telefon		
E-mail		
Jazyk*		
Máme zasílat korespondenci vám nebo vašemu zástupci?*	☐	☐

2. Jaké porušení zásad právního státu je předmětem stížnosti?*

ohrožení nezávislosti soudnictví	☐
nepřijetí preventivních nebo nápravných opatření nebo neuložení sankce v případě svévolných nebo protiprávních rozhodnutí orgánů veřejné moci, a to i donucovacích orgánů, včetně zadržování finančních a lidských zdrojů, které mají vliv na řádné fungování těchto orgánů	☐
nezajištění vyloučení střetu zájmů	☐

omezení dostupnosti a účinnosti právních prostředků nápravy, mimo jiné prostřednictvím omezujících procesních pravidel a nedostatečného výkonu soudních rozhodnutí	☐
omezení účinného vyšetřování, trestního stíhání nebo trestání případů porušování práva	☐
jiné	Upřesněte.

3. Čeho se podle vás údajné porušování zásad právního státu uvedené v bodě 2 výše týká?*

(můžete zvolit více odpovědí)

řádného fungování orgánů, které plní rozpočet Unie, včetně půjček a jiných nástrojů se zárukou z rozpočtu Unie, především v souvislosti s postupy pro zadávání veřejných zakázek nebo udělování grantů	☐
řádného fungování orgánů, které provádějí finanční kontrolu, sledování a audit, a řádného fungování účinných a transparentních systémů finančního řízení a odpovědnosti	☐
řádného fungování orgánů pověřených vyšetřováním a trestním stíháním v souvislosti s vyšetřováním a stíháním podvodů, včetně daňových podvodů, korupce nebo jiných případů porušení práva Unie týkajícího se plnění rozpočtu Unie nebo ochrany finančních zájmů Unie	☐
účinného soudního přezkumu jednání nebo opomenutí ze strany výše uvedených orgánů nezávislými soudy	☐
předcházení podvodům a jejich trestání, včetně daňových podvodů, korupce nebo jiných případů porušení práva Unie týkajícího se plnění rozpočtu Unie nebo ochrany finančních zájmů Unie a ukládání účinných a odrazujících sankcí příjemcům finančních prostředků vnitrostátními soudy nebo správními orgány	☐
zpětného získávání neoprávněně vyplacených finančních prostředků	☐
účinné a včasné spolupráce s OLAFem při vyšetřování nebo trestním stíhání v souladu s příslušnými akty Unie a se zásadou loajální spolupráce	☐
[v závislosti na zapojení dotčeného členského státu] účinné a včasné spolupráce s EPPO při vyšetřování nebo trestním stíhání v souladu s příslušnými akty Unie a se zásadou loajální spolupráce	☐
jiných situací nebo jednání orgánů, které jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie	☐

4. Jaká vnitrostátní opatření nebo praxe podle vás představují porušování zásad právního státu podle nařízení o podmíněnosti a proč?*

5. **Popište problém, včetně faktů a důvodů, které vás vedly k zaslání stížnosti*** (maximální délka 10 000 znaků):

6. **Jak údajné porušování zásad právního státu dostatečně přímo ovlivňuje nebo může závažným způsobem ovlivnit řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo poškozuje či vážně ohrožuje ochranu finančních zájmů Unie?**

6.1 Jak porušování ovlivňuje nebo může závažným způsobem ovlivnit řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie?

6.2 Je porušování individuální nebo systémové? Upřesněte.

6.3 Projevil se již účinek na řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie?
Pokud ano, vysvětlete jak:

Pokud ne, vysvětlete, proč by mělo existovat vážné riziko pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie:

Uveďte dostatečně přímou souvislost mezi údajným porušením nebo porušováním a účinky nebo riziky pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie

7. **Předchozí kroky podniknuté k vyřešení problému***

Podnikl(a) jste již v dané zemi za účelem vyřešení problému nějaká opatření?*

POKUD ANO, byla povahou: ☐ správní ☐ právní/soudní?

7.1 Popište: a) subjekt / orgán / soud, který se na případu podílel, a typ rozhodnutí, které bylo přijato; b) veškerá další opatření, kterých jste si vědom(a).

7.2 Byla vaše stížnost výše uvedeným subjektem / orgánem / soudem vyřízena nebo ještě řízení probíhá? Pokud řízení ještě probíhá, kdy lze očekávat rozhodnutí?*

POKUD NEBYLA, vyberte níže příslušnou možnost.

- ☐ Další řízení ve stejné věci probíhá před vnitrostátním soudem nebo Soudním dvorem EU
- ☐ Neexistuje žádný opravný prostředek
- ☐ Opravný prostředek existuje, ale je příliš nákladný nebo by jeho použití bylo příliš zdlouhavé
- ☐ Uplynula stanovená lhůta
- ☐ Nedostatečná pravomoc (nemám právní nárok podat žalobu k soudu) – uveďte proč:

- ☐ Nemám právníka ani zástupce
- ☐ Nevím, jaké opravné prostředky jsou v této situaci k dispozici
- ☐ Jiný důvod (upřesněte)

8. **Pokud jste již ve věci kontaktovali unijní instituce zabývající se problémy tohoto druhu, uveďte prosím referenční číslo vašeho spisu či korespondence:**

- ☐ Petice Evropskému parlamentu – Ref. č.:
- ☐ Evropská komise – Ref. č.:
- ☐ Evropský veřejný ochránce práv – Ref. č.:
- ☐ Jiné – název orgánu nebo subjektu, které jste ve věci stížnosti kontaktovali (např. SOLVIT, FIN-NET, evropské spotřebitelské centrum...)

9. **Uveďte další podklady/důkazy, které byste mohli na požádání zaslat Komisi.**

 V této fázi ještě žádné nezasílejte!

10. Osobní údaje*

Souhlasíte s tím, aby Komise uvedla vaši totožnost při styku s orgány, na které jste podali stížnost?

☐ ano ☐ ne

 Vaše odpověď nebude mít vliv na způsob vyřízení Vaší stížnosti. V některých případech však uvedení totožnosti stěžovatele usnadňuje řešení.

PŘÍLOHA III

Prvky, které by měly být součástí informací od příjemců/konečných příjemců finančních prostředků EU

Součástí informací předkládaných Komisi příjemci nebo konečnými příjemci o možných porušeních čl. 5 odst. 2 nařízení o podmíněnosti by měly být v zásadě tyto prvky:

- totožnost a kontaktní údaje ⁽¹⁾,
- informace o dotčeném programu/fondu,
- informace o údajném porušení čl. 5 odst. 2 nařízení o podmíněnosti,
- podklady (včetně důkazu, že dotčený konečný příjemce nebo příjemce podal formální stížnost u příslušného orgánu dotčeného členského státu, a veškeré informace a dokumenty týkající se výsledku této stížnosti, jsou-li k dispozici).

⁽¹⁾ Sdělování údajů o totožnosti stěžovatelů a informací jimi předložených dotyčným členskému státu podléhá jejich předchozímu souhlasu a musí být v souladu mimo jiné s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Věc M.10600 – EDFI / MUBADALA / EMERGE JV)

(Text s významem pro EHP)

(2022/C 123/03)

Dne 11. března 2022 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32022M10600. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k právu Evropské unie po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Věc M.10541 – GOLDMAN SACHS / GRUPO VISABEIRA / CONSTRUCTEL VISABEIRA)****(Text s významem pro EHP)**

(2022/C 123/04)

Dne 4. března 2022 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32022M10541. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k právu Evropské unie po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Věc M.10621 – WELPUT / PSPIB / ALECTA / 150 VSTREET JV)

(Text s významem pro EHP)

(2022/C 123/05)

Dne 28. února 2022 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32022M10621. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k právu Evropské unie po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

17. března 2022

(2022/C 123/06)

1 euro =

měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,1051	CAD	kanadský dolar	1,3998
JPY	japonský jen	131,27	HKD	hongkongský dolar	8,6391
DKK	dánská koruna	7,4439	NZD	novozélandský dolar	1,6130
GBP	britská libra	0,84315	SGD	singapurský dolar	1,4980
SEK	švédská koruna	10,4503	KRW	jihokorejský won	1 340,02
CHF	švýcarský frank	1,0385	ZAR	jihoafrický rand	16,5286
ISK	islandská koruna	142,10	CNY	čínský juan	7,0176
NOK	norská koruna	9,7800	HRK	chorvatská kuna	7,5730
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéska rupie	15 835,97
CZK	česká koruna	24,777	MYR	malajsijský ringgit	4,6364
HUF	maďarský forint	372,05	PHP	filipínské peso	57,690
PLN	polský zlotý	4,6889	RUB	ruský rubl	
RON	rumunský lei	4,9465	THB	thajský baht	36,767
TRY	turecká lira	16,3123	BRL	brazilský real	5,6339
AUD	australský dolar	1,5055	MXN	mexické peso	22,7880
			INR	indická rupie	83,8435

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.10602 – SWISS LIFE INTERNATIONAL HOLDING / ELIPS LIFE)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)**

(2022/C 123/07)

1. Komise dne 10. března 2022 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾.

Toto oznámení se týká těchto podniků:

- Swiss Life International Holding AG („Swiss Life“, Švýcarsko),
- Elips Life AG („ELAG“, Lichtenštejnsko) a pojistného portfolia A&H společnosti Elips Versicherungen AG („A&H“, Lichtenštejnsko, společně s podnikem ELAG uváděné jako „ELAG-A&H“), obou podniků kontrolovaných podnikem elipsLife EMEA Holding B.V. (Nizozemsko), v konečném důsledku kontrolovaného podnikem Swiss Re Ltd (Švýcarsko).

Podnik Swiss Life získá ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování výhradní kontrolu nad celým podnikem ELAG-A&H.

Spojení se uskutečňuje nákupem podílů.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- Swiss Life v Evropě poskytuje životní pojištění a působí v oblasti řízení rizik, správy důchodů, správy aktiv a poskytování dalších finančních produktů,
- ELAG-A&H je evropská pojišťovna, která institucionálním klientům (B2B) poskytuje řadu pojistných produktů.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Je třeba vždy uvést toto číslo jednací:

M.10602 – SWISS LIFE INTERNATIONAL HOLDING / ELIPS LIFE

Připomínky lze Komisi zaslat e-mailem, faxem nebo poštou. Použijte tyto kontaktní informace:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Poštovní adresa:

Commission européenne / Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffes des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc M.10657 - SAMSUNG BIOLOGICS / SAMSUNG BIOEPIS)
Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem

(Text s významem pro EHP)

(2022/C 123/08)

1. Komise dne 11. března 2022 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾.

Toto oznámení se týká těchto podniků:

- Samsung BioLogics Co. Ltd. („Samsung BioLogics“, Jižní Korea), společnost kontrolovaná skupinou Samsung (Jižní Korea), a
- Samsung Bioepis Co. Ltd. („Bioepis“, Jižní Korea), společnost v současnosti společně kontrolovaná podniky Biogen Therapeutics Inc. (USA) a Samsung BioLogics.

Samsung BioLogics získá ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování výhradní kontrolu nad celým podnikem Bioepis.

Spojení se uskutečňuje nákupem podílů.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- Samsung BioLogics je společnost působící v oblasti vývoje a výroby biofarmaceutických přípravků po celém světě.
- Bioepis je společnost působící v oblasti vývoje a uvádění biologicky podobných léčivých přípravků na trh.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Je třeba vždy uvést toto číslo jednací:

M.10657 - SAMSUNG BIOLOGICS / SAMSUNG BIOEPIS

Připomínky lze Komisi zaslat e-mailem, faxem nebo poštou. Použijte tyto kontaktní informace:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Poštovní adresa:

Commission européenne / Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.10339 – KKR/Landal)****(Text s významem pro EHP)**

(2022/C 123/09)

1. Komise dne 10. března 2022 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾.

Toto oznámení se týká těchto podniků:

- Sandy HoldCo B.V., („Roompot“, Nizozemsko), kontrolovaného podnikem KKR & Co. Inc. („KKR“, Spojené státy americké),
- Vacation Rental B.V. („Landal“, Nizozemsko).

Podnik Roompot získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování kontrolu nad celým podnikem Landal.

Spojení se uskutečňuje nákupem podílů.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku KKR: globální investiční společnost, která nabízí správu alternativních aktiv a řešení v oblasti kapitálových trhů a pojištění. Podnik Roompot spravuje a provozuje rekreační parky a kempy a působí pro ně jako zprostředkovatel rezervací,
- podniku Landal: vlastník, správce a poskytovatel franšízy rekreačních parků značky Landal GreenParks.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Je třeba vždy uvést toto číslo jednací:

M.10339 – KKR/Landal

Připomínky lze Komisi zaslat e-mailem, faxem nebo poštou. Použijte tyto kontaktní informace:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Poštovní adresa:

Commission européenne / Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

JINÉ AKTY

EVROPSKÁ KOMISE

Zveřejnění oznámení o schválení standardní změny specifikace výrobku týkající se názvu v odvětví vína podle čl. 17 odst. 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33

(2022/C 123/10)

Toto oznámení se zveřejňuje v souladu s čl. 17 odst. 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33 ⁽¹⁾.

OZNÁMENÍ O SCHVÁLENÍ STANDARDNÍ ZMĚNY

„Irpinia“**PDO-IT-A0279-AM02****Datum oznámení: 17. prosince 2021****POPIS A DŮVODY SCHVÁLENÉ ZMĚNY****1. Název Nové druhy produktů**

- Byly vloženy následující druhy: „Spumante bianco“, „Spumante rosso“, „Spumante rosato“, „Spumante Aglianico“, „Spumante Aglianico vinificato in bianco“ (zkvašené bez slupek), „Falanghina passito“, „Aglianico vinificato in bianco“ (zkvašené bez slupek).

Tato změna je diktována potřebou chránit a posílit CHOP Irpinia, zdůraznit zvláštnosti jeho všestranného území, rozšířit možnosti vyjádření charakteru území a získat ucelenější nabídku produktů. Přidání nových druhů umožňuje provést kroky pro kvalifikaci oblasti a označení, což nabízí možnost většího proniknutí na trh a větší nabídky pro konečného spotřebitele u typů vín, které se dosud vyráběly jako vína s IGT (typickým zeměpisným označením) nebo vína bez označení.

Změna se týká článků 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 specifikace produktu a oddílů 4 a 5 jednotného dokumentu.

2. Změny v kombinaci moštových odrůd stávajících druhů a zavedení kombinace moštových odrůd nových druhů

- Byla upravena kombinace moštových odrůd pro druh „Bianco“: z „... Greco od 40 do 50 %, Fiano od 40 do 50 %“ na „... Fiano a Greco, samostatně nebo v kombinaci nejméně 50 %“. Byla revidována kombinace moštových odrůd, pokud jde o procentuální složení hlavních odrůd, aby se lépe využily další pěstované odrůdy vinné révy a aby bylo možné v rámci tohoto druhu vyrábět vína, která mohou vykazovat různé charakteristické znaky.
- Stejná kombinace moštových odrůd se použije i pro nový druh „Bianco Spumante“.
- Byla upravena kombinace moštových odrůd pro druh „Rosso“, „Rosato“, „Novello“: z „...nejméně 70 % Aglianico“ na „...nejméně 50 % Aglianico“. Kombinace moštových odrůd se reviduje, pokud jde o procentuální složení hlavních odrůd, aby se lépe využily další pěstované odrůdy vinné révy a aby bylo možné vyrábět vína tohoto druhu, která mohou vykazovat různé charakteristické znaky.
- Stejná kombinace moštových odrůd se použije i pro nové druhy „Spumante Rosso“ a „Spumante Rosato“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 9, 11.1.2019, s. 2.

- Stejná kombinace moštových odrůd se použije i pro nové druhy Spumante získané z odrůdy Aglianico: „Spumante Aglianico“, „Spumante Aglianico vinificato in bianco“ (zkvašené bez slupek).
- U druhů Spumante s označením moštové odrůdy se doplňuje podmínka, že vedlejší odrůdy hroznů musí mít podobnou barvu jako předmětná moštová odrůda. Formální změna, kterou se doplňuje popis odstavce tak, aby byl přesnější, pokud jde o možnost použití méně používaných odrůd u jednotlivých druhů.
- Pro zbývající zařazené druhy se použije kombinace moštových odrůd: „Aglianico vinificato in bianco“ (Aglianico zkvašené bez slupek) a „Falanghina passito“.
- I v případě nových druhů se musí jednat o révu vhodnou k pěstování v provincii Avellino (nikoli již v regionu Kampánie), s výjimkou Aglianico Liquoroso a podoblasti Campi Taurasini, které zahrnují nejen provincii Avellino, ale i celý region Kampánie. Jedná se o formální změnu, jejímž cílem je lépe definovat odrůdové složení vinic zapsaných do registru vinic.

Popsané změny se týkají článku 2 specifikace produktu.

3. Přidání druhů výrobku uvedených v oblasti výroby

- Slovo „také“ se doplňuje proto, aby se do definice oblastí pěstování révy vinné zahrnuly jak nově vložené druhy Spumante, tak i již existující druhy s určením moštové odrůdy.
- Přidává se nový druh „Aglianico vinificato in bianco“ (Aglianico zkvašené bez slupek), který se zahrnuje do popisu oblastí vhodných k pěstování všech druhů.

Nedochází k rozšíření oblasti; jedná se o formální změny, kterými se aktualizují pouze druhy výrobků uvedené v článku 3 specifikace produktu.

4. Maximální výnos hroznů na hektar a minimální přirozený obsah alkoholu v % objemových

- Obsah alkoholu pro druh „Spumante“ s určením moštové odrůdy se snižuje z 10,50 na 10,00 za účelem získání čerstvějších a lehčích produktů a přidává se nový druh Aglianico se stejnými limity.
- Do podrobností k druhu Falanghina se přidává se nový druh Falanghina Passito se stejnými omezeními.
- U nových druhů Aglianico vinificato in bianco (Aglianico zkvašené bez slupek), Bianco Spumante, Rosato Spumante a Rosso Spumante se doplňují specifikace týkající se výnosu hroznů a obsahu alkoholu.

Tato změna se týká článku 4 specifikace a oddílu 5.2 jednotného dokumentu.

5. Omezení umístění vinice

- Výškový limit 600 metrů pro vinice je zrušen. Důvodem je skutečnost, že již ve stávající specifikaci se tento limit nevztahuje na vinice nacházející se na územích spadajících do obcí zahrnutých do oblastí produkce ostatních irpinských chráněných označení původu, D.O.C.G. Fiano di Avellino, Greco di Tufo a Taurasi, a na vinice v podoblasti „Campi Taurasini“. V důsledku změny klimatu je navíc v oblasti na vzestupu pěstování vinné révy ve vyšších polohách.

Změna se týká článku 4 specifikace.

6. Výjimky pro provádění vinifikace mimo vymezenou oblast

- Odstavec, který upravuje případné výjimky umožňující provádět vinifikaci, zpracování, výrobu šumivého vína a zrání mimo vymezenou oblast, se zrušuje a potvrzují se tak již udělené výjimky. Jedná se o změnu formulace, která potvrzuje povolení výjimky udělené podle článku 5 specifikace produktu CHOP Irpinia, která je přílohou ministerské vyhlášky ze dne 13. září 2005.

Tato změna se týká článku 5 specifikace a oddílu 9 jednotného dokumentu.

7. Výroba šumivého vína

- Upravují se podrobnosti o výrobě šumivých vín s druhotným kvašením v láhvi (klasická metoda) nebo v autoklávu (metoda Charmat), které se přizpůsobují nově vloženým druhům, a zkracuje se minimální doba pro uvedení šumivých vín s kvašením v láhvi (klasická metoda) ke spotřebě z 20 na 18 měsíců.

Tyto změny se týkají článku 5 specifikace a oddílu 5.1 jednotného dokumentu.

8. Zeměpisná oblast výroby šumivých vín

- Zrušuje se odkaz na zeměpisnou oblast, v níž probíhá výroba šumivého vína, protože je již obsažen ve znění možných výjimek umožňujících provádět vinifikaci, zpracování, výrobu šumivého vína a zrání mimo vymezenou oblast.

Změny se týkají článku 5 specifikace.

9. Vína Passito s uvedením moštové odrůdy

Byl přidán nový druh „Falanghina Passito“. Jedná se o úpravu seznamu vín Passito s uvedením moštové odrůdy; dále se nahrazuje výraz „zpracovaná“ výrazem „vyrobená“, aby se prostřednictvím formální změny použil vhodnější výraz.

Tato změna se týká článku 5 specifikace produktu.

10. Podoblast Campi Taurasini – datum uvedení ke spotřebě

V případě vín „Irpinia“ z podoblasti Campi Taurasini, se „doba zrání“ nahrazuje výrazem „datum uvedení ke spotřebě“, které nastává 1. září roku následujícího po sklizni, aby se sjednotily podrobnosti s textem uvedeným v předposledním odstavci článku 6 stávající specifikace produktu.

Tato změna se týká článku 5 specifikace produktu.

11. Popisy nových druhů výrobků a změny některých vlastností stávajících vín

- Byly doplněny chemicko-fyzikální a organoleptické vlastnosti nových druhů: Spumante Bianco, Spumante Rosso, Spumante Rosato, Spumante Aglianico, Spumante Aglianico vinificato in bianco, Aglianico vinificato in bianco, Falanghina passito.

Zařazení nových druhů vín vyžaduje stanovení chemickofyzikálních a organoleptických vlastností, které při spotřebě vykazují; pečlivě prostudované a zvážené analytické údaje a popisy se vztahují na vysoce kvalitní výrobek.

- Byl zaveden výraz „polosuché“ pro tyto druhy: Bianco, Rosso, Coda di Volpe, Falanghina, Fiano, Greco (pro které se také vypouští výraz „intenzivní“ v chuti), Piedirosso, Sciascinoso, Aglianico, Sottozona Campi Taurasini.

Zavedené změny rozšiřují obsah zbytkového cukru ze „suchého“ na „suché nebo polosuché“, aby se víno přizpůsobilo vývoji chutí spotřebitelů směrem k jemnějším, přístupnějším a pitelnějším vínům. Tyto hodnoty byly pečlivě vyhodnoceny i na základě analýz podobných druhů vyráběných v dané oblasti.

- U druhů Rosato a Novello byl snížen minimální celkový obsah kyselin z 5,0 na 4,5 g/l.

Snížení minimální hranice celkové kyselosti bylo nutné z důvodu působení změn klimatu a doby zrání hroznů.

- V případě druhů Falanghina Spumante, Fiano Spumante a Greco Spumante byl rozšířen rozsah cukru od nuly po sladkou.

- V případě druhů Falanghina Spumante, Fiano Spumante, Greco Spumante byl snížen minimální celkový obsah alkoholu z 11,50 na 11,00.

Zavedené změny rozšiřují obsah cukru v chuťových vlastnostech, aby vyhověly novým požadavkům trhu, a snižují minimální celkový obsah alkoholu v procentech objemových, aby bylo možné vyrábět svěžejší a lehčí vína.

Popsané změny se týkají článku 6 specifikace produktu a oddílu 4 jednotného dokumentu.

12. Aktualizace označení na etiketě

- Ze seznamu zakázaných označení byla odstraněna přídavná jména „extra“, „jemná“, protože tato přídavná jména jsou uvedena v popisu vlastností některých druhů vína.

Tato změna se týká článku 7 specifikace produktu.

13. Specifikace „vinificato in bianco“ (zkvašené bez slupek)

- U nového druhu Aglianico vinificato in bianco byly přidány podrobnosti, pokud jde o typ písmen „vinificato in bianco“ a jejich umístění na etiketě. Údaj „vinificato in bianco“ je povinný a musí být uveden bezprostředně pod označením „Irpinia Aglianico“ písmem, jehož velikost nepřesáhne velikost písma použitou pro označení původu.

Tato změna je vynucena potřebou upravit používání specifikace pro nový vložený druh.

Změna se týká článku 7 specifikace produktu a oddílu 4 jednotného dokumentu.

14. Odkaz na druhy „neročníkového“ Spumante

U lahví obsahujících druhy „neročníkového“ Spumante je uvedena výjimka z povinnosti uvádět rok produkce hroznů.

Změna se týká článku 7 specifikace produktu a oddílu 9 jednotného dokumentu.

15. Balení, jmenovité objemy, uzávěry a nádoby – úpravy

- Termín „zátky“ byl nahrazen termínem „uzávěry“ pro upřesnění názvu článku.
- Vložení možnosti použití jiných než skleněných obalů, např. obalů typu bag-in-box, s cílem vyhovět novým vzorům spotřeby, např. požadavkům zahraničních trhů.
- Bylo doplněno upřesnění, které vylučuje použití obalů typu bag-in-box u druhů, které jsou vzhledem ke své vyšší hodnotě považovány za nevhodné pro tyto obaly.
- Bylo doplněno upřesnění, které vylučuje použití obalů typu bag-in-box u těchto druhů: Irpinia ampi Taurasini, Irpinia Fiano passito, Irpinia Greco passito, Irpinia Falanghina passito, Irpinia Aglianico passito a Irpinia Aglianico liquoroso. Tyto druhy jsou vzhledem ke své vyšší hodnotě považovány za nevhodné pro tyto obaly.
- Byl aktualizován odkaz na způsoby uzavření povolené předpisy, s výjimkou korunkových uzávěrů; dále je pro druh „Spumante“ stanoveno, že skleněné láhve musí být uzavřeny zátkou ve tvaru hříbku, s vyloučením plastového materiálu pro jmenovité objemy přesahující 0,200 litru.

Popsané změny se týkají článku 8 specifikace produktu.

JEDNOTNÝ DOKUMENT**1. Název výrobku**

Irpinia

2. Druh zeměpisného označení

CHOP – chráněné označení původu

3. Druhy výrobků z révy vinné

1. Víno
3. Likérové víno
4. Šumivé víno
15. Víno ze zaslých hroznů

4. Popis vína (vín)

1. „Irpinia“ Bianco

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: slámově žlutá různé intenzity; vůně: květinová, ovocná; chuť: suché nebo polosuché, vyvážené, charakteristické; minimální celkový obsah alkoholu: 10,50 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 15 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

2. „Irpinia“ Bianco spumante

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: slámově žlutá různé intenzity s možnými nazelenalými nebo zlatavými odlesky; vůně: jemná, široká a komplexní;

chuť: jemná a harmonická, přírodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 15 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	5,0 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

3. „Irpinia“ Rosso

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: rubínově červená, různé intenzity; vůně: květinová, ovocná, dlouhotrvající; chuť: suché nebo polosuché, vyvážené, charakteristické;

minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 20,0 g/l

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

4. „Irpinia“ Rosso spumante

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: rubínově červená, různé intenzity; vůně: jemná, široká a komplexní; chuť: jemná a harmonická, přírodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	

Minimální celková kyselost	5,0 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

5. „Irpinia“ Rosato

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: růžová různé intenzity; vůně: květinová, ovocná; chuť: suchá nebo polosuchá, svěží, jemná; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

6. „Irpinia“ Rosato spumante

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: růžová různé intenzity; vůně: jemná, široká a komplexní; chuť: jemná a harmonická, přírodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 16,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	5,0 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

7. „Irpinia“ Novello

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: purpurově červená; vůně: vinná, ovocná, intenzivní; chuť: suché nebo polosuché, svěží, intenzivní; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 17,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

8. „Irpinia“ Coda di volpe

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: slámově žlutá různé intenzity; vůně: květinová, ovocná; chuť: suché nebo polosuché, svěží, jemná; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 16,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

9. „Irpinia“ Falanghina

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: slámově žlutá se světle zeleným nádechem; vůně: květinová, ovocná, intenzivní; chuť: suchá nebo polosuchá, svěží, jemná; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 16,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

10. „Irpinia“ Falanghina spumante

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: slámově žlutá různé intenzity s možnými nazelenalými nebo zlatavými odlesky; vůně: jemná, široká a komplexní, typická pro použitou odrůdu révy; chuť: jemná a harmonická, přírodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	5,0 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

11. „Irpinia“ Falanghina passito

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: sytě slámově žlutá, přecházející ve zlatožlutou, případně s jantarovými odlesky; vůně: jemná, charakteristická, květinová, ovocná, aromatická;

chuť: polosladká nebo sladká, plná, harmonická, typická pro použitou odrůdu révy; minimální celkový obsah alkoholu: 15,50 %, ve skutečnosti nejméně 12,00 % minimální celková kyselost: 4,5 g/l; minimální bezcukerný extrakt: 21,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	12,00
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

12. „Irpinia“ Fiano

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: slámově žlutá různé intenzity; vůně: květinová, ovocná, charakteristická; chuť: suchá nebo polosuchá, svěží, jemná; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 16,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

13. „Irpinia“ Fiano spumante

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: slámově žlutá různé intenzity s možnými nazelenalými nebo zlatavými odlesky; vůně: jemná, široká a komplexní, typická pro použitou odrůdu révy; chuť: jemná a harmonická, přírodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	5,0 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

14. „Irpinia“ Fiano passito

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: typická pro použitou odrůdu révy; vůně: jemná, charakteristická, květinová, ovocná, aromatická; chuť: polosladká nebo sladká, plná, harmonická, typická pro použitou odrůdu révy; minimální celkový obsah alkoholu: 15,50 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 21,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	12,00
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

15. „Irpinia“ Greco

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: slámově žlutá různé intenzity; vůně: květinová, ovocná; chuť: suchá nebo polosuchá, svěží, jemná; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 16,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

16. „Irpinia“ Greco spumante

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: slámově žlutá různé intenzity s možnými nazelenalými nebo zlatavými odlesky; vůně: jemná, široká a komplexní, typická pro použitou odrůdu révy; chuť: jemná a harmonická, přírodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	5,0 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

17. „Irpinia“ Greco passito

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: typická pro použitou odrůdu révy; vůně: jemná, charakteristická, květinová, ovocná, aromatická; chuť: polosladká nebo sladká, plná, harmonická, typická pro použitou odrůdu révy; minimální celkový obsah alkoholu: 15,50 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 21,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	12,00
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

18. „Irpinia“ Piediroso

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: rubínově červená, různé intenzity; vůně: ovocná, dlouhotrvající a intenzivní; chuť: suché nebo polosuché, příjemně tříslovitá; minimální celkový obsah alkoholu: 11,50 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 20,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

19. „Irpinia“ Sciasinoso

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: rubínově červená, různé intenzity; vůně: ovocná, charakteristická, intenzivní; chuť: suchá nebo polosuchá, jemná, vyvážená;

minimální celkový obsah alkoholu: 11,50 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 20,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřená v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

20. „Irpinia“ Aglianico

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: rubínově červená, různé intenzity; vůně: charakteristická, intenzivní; chuť: suchá nebo polosuchá, příjemně tříslovitá, vyvážená;

minimální celkový obsah alkoholu: 11,50 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 20,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

21. „Irpinia“ Aglianico spumante

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: růžová nebo červená různé intenzity; vůně: jemná, široká a komplexní, typická pro použitou odrůdu révy;

chuť: jemná a harmonická, přírodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	5,0
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

22. „Irpinia“ Aglianico vinificato in bianco (zkvašené bez slupek)

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: slámově žlutá různé intenzity s šedými nebo růžovými odlesky; vůně: květinová, ovocná; chuť: suchá nebo polosuchá, jemná, harmonická, příjemná; minimální celkový obsah alkoholu: 11,50 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 17,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

23. „Irpinia“ Aglianico vinificato in bianco spumante (zkvašené bez slupek)

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

pěna: jemná a přetrvávající; barva: slámově žlutá různé intenzity s šedými nebo růžovými odlesky; vůně: jemná, široká a komplexní, typická pro použitou odrůdu révy; chuť: jemná a harmonická, přirodně tvrdá až sladká; minimální celkový obsah alkoholu: 11,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	5,0
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

24. „Irpinia“ Aglianico passito

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: typická pro použitou odrůdu révy; vůně: jemná, charakteristická, květinová, ovocná, aromatická; chuť: polosladká nebo sladká, plná, harmonická, typická pro použitou odrůdu révy; minimální celkový obsah alkoholu: 15,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 21,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	12,00
Minimální celková kyselost	4,5

Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

25. „Irpinia“ Aglianico liquoroso

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: intenzivní rubínově červená, s věkem má tendenci měnit se na granátově červenou; vůně: éterická, intenzivní, charakteristická; chuť: plná, sametová, hřejivá, suchá nebo s výrazným tělem pro polosuché, polosladké nebo sladké typy; minimální celkový obsah alkoholu: 16,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 21,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	15,00
Minimální celková kyselost	4,5
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

26. „Irpinia“ podoblast Campi Taurasini

STRUČNÝ SLOVNÍ POPIS

barva: rubínově červená, stárnutím se obvykle mění na barvu granátového jablka; vůně: intenzivní, dlouhotrvající, charakteristická a příjemná; chuť: suchá nebo polosuchá, příjemně tříslovitá, jemná, plná; minimální celkový obsah alkoholu: 12,00 % objemových; minimální bezcukerný extrakt: 22,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální celková kyselost	4,5
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

5. Enologické postupy

a. Zvláštní enologické postupy

1. Výroba šumivého vína

Zvláštní enologický postup

Výroba šumivého vína s kvašením v lahvi (klasická metoda) nebo v autoklávu (metoda Charmat).

2. Kvašení bez slupek

Zvláštní enologický postup

Kvašení bez kontaktu se slupkou červených hroznů za účelem získání bílého moštu

3. Zrání

Zvláštní enologický postup

Vína s chráněným označením původu „Irpinia“ z podoblasti Campi Taurasini musí být uvedena na trh od 1. září roku následujícího po sklizni.

Vína Spumante vyrobená klasickou metodou mohou být uvedena na trh nejdříve 18 měsíců po 1. říjnu roku, v němž byla sklizena poslední šarže.

b. *Maximální výnosy*

1. „Irpinia“: Bianco včetně Bianco Spumante, Rosato včetně Rosato Spumante, Rosso včetně Rosso Spumante, Novello

10 000 kilogramů hroznů na hektar

2. „Irpinia“: Coda di Volpe, Falanghina včetně Falanghina Spumante a Falanghina Passito, Fiano včetně Fiano Spumante a Fiano Passito, Greco včetně Greco Spumante a Greco Passito

12 000 kilogramů hroznů na hektar

3. „Irpinia“: Piediroso, Sciascinoso, Aglianico včetně Aglianico Spumante, Aglianico vinificato in bianco včetně Aglianico vinificato in bianco Spumante

12 000 kilogramů hroznů na hektar

4. „Irpinia“: Aglianico Passito, Aglianico Liquoroso

12 000 kilogramů hroznů na hektar

5. „Irpinia“ podoblast Campi Taurasini: Aglianico

11 000 kilogramů hroznů na hektar

6. **Vymezená zeměpisná oblast**

„Irpinia“ všech druhů, s výjimkou podoblasti: plochy vhodné pro pěstování vinné révy na celém správním území provincie Avellino; „Irpinia“ podoblast Campi Taurasini: celé správní území obcí: Taurasi, Bonito, Castelfranci, Castelvete sul Calore, Fontanarosa, Lapio, Luogosano, Mirabella Eclano, Montefalcione, Montemarano, Montemiletto, Paternopoli, Pietradefusi, Sant'Angelo all'Esca, San Mango sul Calore, Torre le Nocelle, Venticano, Gesualdo, Villamaina, Torella dei Lombardi, Grottaminarda, Melito Irpino, Nusco, Chiusano San Domenico.

7. **Hlavní odrůda (odrůdy) vinné révy**

Aglianico N. – Ellenica

Coda di volpe bianca B. – Coda di volpe

Falanghina B.

Fiano B.

Greco B.

Piediroso N. – Palombina

Sciascinoso N.

8. **Popis souvislosti**

Irpinie

Irpinie je historicko-geografická oblast jižní Itálie, jež je nyní součástí provincie Avellino a rozkládá se ve středovýchodní části Kampánie, je vnitrozemská a převážně hornatá.

Provincie se starobyklou vinařskou tradicí se vyznačuje značnou proměnlivostí půdních a klimatických vlastností, která vyplývá z přítomnosti pohoří Paternio a Terminio, která protínají celé území a umožňují vznik řady druhů vinné révy, zejména pokud jde o vzdálenosti výsadby a rozšíření vegetace. Půdy v oblasti Irpinie jsou velmi proměnlivé v závislosti na své poloze.

Toto území je spleť údolí a kopců, po kterých se klikatí četné řeky a potoky. Mezi ně patří Calore Irpino, Ofanto a Sele.

Území Irpinie je rozděleno na dvě různé části, zejména proto, že je protíná apeninský hřeben: tyrhénská část, která zahrnuje okres Avellino, a jadranská část, která zahrnuje okresy Sant'Angelo dei Lombardi a Ariano Irpino.

Z horopisného hlediska má Irpinie hornatý a kopcovitý charakter; rovinatá část je tvořena několika více či méně zvláhlými náhorními plošinami a mírnými údolními nivami.

Hornatou část tvoří dvě apeninská pohoří Terminio a Partenio, která protínají celé území a umožňují vznik řady druhů vinné révy, zejména pokud jde o vzdálenosti výsadby a rozšíření vegetace. Půdy v oblasti Irpinie jsou velmi proměnlivé v závislosti na své poloze.

Sahají od kyprých půd, které mají díky přítomnosti sopečného popela vlastnosti podobné půdám Vesuvu, zejména v centrální oblasti provincie, která zahrnuje Avellinskou pánev, až po půdy, které se vyvinuly na eocenních a pliocenních usazeninách, jsou chudé na minerální soli, bohaté na jíl a živiny, vykazují převážně zásaditou reakci a leží zejména v kopcích severních svahů a východní oblasti.

Právě tady najdeme nejlepší projevy kámpánského vinařství: bílá vína jako Fiano, Greco, Coda di Volpe a Falanghina a červená vína jako Aglianico, Piediroso a Sciascinoso.

Historické a antropologické faktory spojené s touto oblastí produkce mají zásadní význam a skrze dlouholetou tradici jsou pro výrobu vína Irpinia neopomenutelné.

Pěstování vinné révy v této oblasti sahá daleko do minulosti a je úzce spjato s tokem řeky Sabato, která tudy protéká a jejíž jméno je odvozeno od národa Sabinů, kmene Samnitů usazeného v povodí řeky Sabatus (Livius).

Oblast získala na významu jako středisko rozvoje vinařství v 19. století, kdy byla v obci Tufo objevena obrovská ložiska síry. Přítomnost a dostupnost síry napomohla rozmachu pěstování révy na celé Irpinii, neboť se současně začala vyvíjet technika „síření“, která umožnila chránit hrozny před vnějšími patogeny.

Velký rozvoj irpinského vinařství v moderní době nastal koncem 19. století, kdy se začala irpinská vína ve velkém vyvážet do Francie. Víno z Irpinie se stalo velmi žádaným a jeho průměrná cena činila 25–30 lir za centaro (75 kg). Vinice se stala nejdůležitějším zdrojem bohatství naší provincie (A.Valente). V té době přesahovala osázená plocha 63 000 hektarů, z toho více než 2 000 hektarů bylo určeno na specializované kultury (F. Madaluni 1929).

Hospodářský věstník administrativní oblasti Principato Ultra z roku 1835 informuje o výstavbě nových vinných sklepů v oblasti a o modernizaci stávajících zařízení a vybavení, které jsou nesmazatelným dokladem minulosti. V závěru článku je uveden výčet opatření, která je třeba dodržovat.

Aktivním zdrojem svědeckví jsou kroniky sdružení zemědělců Comizio Agrario, které vzniklo transformací Società Economica del Principato Ultra (Hospodářského spolku oblasti Principato Ultra) na základě královského dekretu ministra zemědělství ze dne 23. prosince 1866.

Produkce vinné révy a vína se v průběhu času stala důležitým zdrojem příjmů pro místní zemědělství. Irpinie byla dlouhodobě na špičce mezi italskými provinciemi z hlediska produkce hroznů: jak uvádí předmluva senátora Artura Marescalchiho k ročenice Annuario Vinicolo d'Italia (Italská vinařská ročenka), Irpinie byla v roce 1923 s produkcí 2 319 000 hl vína na třetím místě mezi italskými provinciemi.

V oblastech s půdou bohatou na sopečný popel se mšička révokaz obtížně usazuje, a proto v době ztráty produkce v jiných vinařských oblastech představovala Irpinie důležitou zásobárnu pro producenty, které epidemie mšičky postihla.

Amedeo Jannacone ve zprávě „I vini dell'Avellinese“ (Vína z Avellina) v roce 1934 uvádí: „Je zřejmé, že vinařství v Irpinii představuje velmi důležitou zemědělskou činnost, které odpovídá rovněž značný provozní kapitál, jenž každoročně přispívá k blahobytu mnoha venkovských rodin. Hospodářská prosperita mnoha měst v provincii Avellino je důsledkem především výroby a obchodu s vínem, jde o prosperitu, která přináší nepopiratelný pokrok do všech odvětví zemědělské činnosti a do samotného života venkovského obyvatelstva.“

V 19. století byla vinařská činnost celé provincie, která produkovala více než milion hektolitřů, jež šly z velké části na vývoz, ekonomickou páteří zemědělské ekonomiky a sociální struktury té doby. Zemědělský katastr uvádí, že do ní byl investován obrovský kapitál (kolem 500 milionů tehdejších lir). Další rozvoj této činnosti podpořila výstavba první železnice v Irpinii, která byla krátce nato nazvána „vinařskou železnici“ a která spojila nejlepší a největší vinařská střediska v kopcích nad řekami Sabato a Calore přímo s hlavními italskými a evropskými trhy. Zejména v oblasti, kde se pěstuje odrůda Greco, je stále ještě mnoho zastávek, které fungují dodnes: Tufo, Prata, Taurasi a Montemiletto.

Založení Královské vinařské a enologické školy v Avellinu v roce 1878 přispělo k tomu, že se tato oblast stala jedním z nejvýznamnějších italských vinařských center.

Jak uvádějí zdroje, působení školy jako hnací síly sociálního a hospodářského pokroku vedlo k tomu, že se Avellino stalo z hlediska vinařského průmyslu jednou z předních italských provincií v produkci a vývozu vína, především do Francie.

Začalo se i s experimentálními činnostmi zaměřenými na zdokonalování výrobních postupů s cílem stanovit postup produkce jakostních vín a rozšířit a inovovat typ obchodovatelných produktů. Začala tak první výroba šumivých vín z místních odrůd révy, zejména Fiano, Greco a Aglianico, kvašených v autoklávu i v lahvi klasickou metodou.

Jak se vinařskému průmyslu v Irpinii dařilo, rozvíjela se i související hospodářská činnost. Jednalo se například o strojní dílny specializované na výrobu a prodej postřikovačů a speciálních zařízení pro výrobu vína, ať už vinařských potřeb, sudů nebo kádí.

Na vědecké úrovni je technická a ekonomická hodnota produkce vín v Irpinii uznávána ve všech studiích o odrůdách révy a o vinařství, které byly v průběhu času vypracovány.

Rozšířenost a odborné pěstování vinné révy v celé Irpinii v průběhu staletí vedly k rozvoji osvědčených systémů pěstování vína, které optimalizují technické požadavky a požadavky produkce s ohledem na fyziologii pěstované révy.

Patří mezi ně: typický systém pěstování vína známého jako „Alberata Taurasina“ nebo „Antico sistema taurasino“, jehož původ můžeme nalézt již v etruských dobách, používaný pro Aglianico a červenou révu a „sistema avellinese“ (avellinský systém) velmi rozšířený pro pěstování bílé révy: Greco, Fiano, Coda di Volpe atd.

Rozšířenost a odborné pěstování vinné révy v celé Irpinii v průběhu staletí vedly k rozvoji osvědčených systémů pěstování vína, které optimalizují technické požadavky a požadavky produkce s ohledem na fyziologii pěstované révy. Mimo jiné je třeba vzít v úvahu, že Irpinie se vyznačuje mírným podnebím bez teplotních extrémů, které je v zimě mrazivé, se sněhovými srážkami, ale v létě poměrně mírné. Srážky jsou vydatné po celý rok a v závislosti na oblasti se pohybují v průměru mezi 800 a 1 200 mm.

Teplné, hydrometrické a anemometrické podmínky oblasti jsou téměř ideální pro postupné dozrávání, které se vyznačuje vyvážeností mezi cukernatostí a kyselostí, což umožňuje výrobu kvalitních vín.

Tato příznivá situace je zjevně dána zeměpisnou polohou, reliéfem krajiny a výraznými teplotními rozdíly mezi dnem a nocí, což je obzvláště přínosné v období začátku zrání i během dozrávání hroznů.

V těchto optimálních podmínkách pěstování révy a postupného rozvinutí všech složek, které charakterizují zrání hroznů, je také možné získat hrozny s dokonalou rovnováhou mezi kyselými a cukernými složkami pro výrobu šumivých vín s velmi výraznými sensorickými vlastnostmi. Je třeba také zdůraznit, že po druhé světové válce byla tato provincie jednou z prvních oblastí v Itálii, kde se začala rozvíjet výroba kvalitních bílých vín, která se v té době obtížně skladovala a přepravovala. Díky půdním a klimatickým vlastnostem a s pomocí moderních technologií se zde prosadila bílá a růžová vína a bílá vína vyrobená z červených hroznů s rozlišujícími a výraznými znaky, díky nimž se tato oblast v 70. letech 20. století zavedla jako jedna z nejoceňovanějších oblastí pro výrobu prostých bílých vín s rozlišujícími a výraznými znaky.

9. Další základní podmínky (balení, označování a další požadavky)

Oblast vinifikace

Právní rámec:

Vnitrostátní právní předpisy

Typ dalších podmínek:

Odchyłka týkající se produkce ve vymezené zeměpisné oblasti

Popis podmínek:

Vinifikace, zpracování, výroba šumivého vína a případné zrání vín s chráněným označením původu „Irpinia“ s uvedením odrůdy révy nebo bez něho a „Irpinia“ s podoblastí Campi Taurasini se musí provádět na území provincie Avellino.

Povolení výjimky udělená podle článku 5 specifikace produktu, která je přílohou ministerské vyhlášky ze dne 13. září 2005, zůstávají v platnosti.

Označení a obchodní úprava

Právní rámec:

Vnitrostátní právní předpisy

Typ dalších podmínek:

další ustanovení týkající se označování

Popis podmínek:

Při označování a obchodní úpravě vína s chráněným označením původu „Irpinia“ musí být na etiketě za označením „Irpinia“ případně uveden název odrůdy révy písmem, jehož velikost nepřesáhne velikost písma použitou pro označení původu.

U druhu „Irpinia“ Aglianico vinificato in bianco i u druhu Spumante je údaj „vinificato in bianco“ povinný a musí být uveden bezprostředně pod označením „Irpinia“ Aglianico písmem, jehož velikost nepřesáhne velikost písma použitou pro označení původu.

Ročník sklizně

Na lahvích s vínem s chráněným označením původu „Irpinia“ s výjimkou neročníkového šumivého a likérového vína musí být vždy uveden rok produkce hroznů.

Vigna

Uvedení výrazu „Vigna“ následovaného příslušným místním názvem na etiketě je povoleno v souladu s platnými předpisy.

Odkaz na specifikaci výrobku

<https://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/17662>

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS